

Džekija Eša



DIEVA APSOLĪJUMS – MŪSU SVĒTĪBA

*CAUR ĀBRAHĀMA DZĪVESSTĀSTU
UZ DIEVA SIRDĪ*

“Sirdī es noglabāju Tavus vārdus”
Ps 119:11



TĒMAS

Ievads

1. NODARBĪBA

1. Iesākas stāsts par Ābramu.
2. Dieva apsolījums Ābramam.
3. Dievs no jauna atgādina savu solījumu.
4. "Pilnībā samaksāts".
5. Sāraja un Hāgare.

2. NODARBĪBA

1. Dievs apstiprina savu solījumu.
2. Dievs atjauno solījumu Ābramam.
3. Mūžīgā derība.
4. Apgraizīšana.
5. Ābrahāma un Ismaēla apgraizīšana.

3. NODARBĪBA

1. Hāgare un Ismaēls tuksnesī.
2. Dieva žēlastība parādās derībā.
3. Atkārtošana. Ābrahāma viesi.
4. Sniegtā viesmīlība.
5. Saņemtā viesmīlība.

4. NODARBĪBA

1. Dievs savos plānos dalās ar Ābramu.
2. Ābrahāms kā aizlūdzējs.
3. Taisnīgais tiesnesis.
4. Aizlūgšana.
5. Aizlūgumi (iestāšanās) par citiem.

5. NODARBĪBA

1. Lats un viņa ciemiņi.
2. Sodomas vīri pie Lata durvīm.
3. Lata aiziešana, Sodomas iznīcināšana.
4. Taisnība un žēlastība.
5. Stāsta turpinājums.

6. NODARBĪBA

1. Smieklī un svinības.
2. Ceļojums uz Morijas kalnu.
3. Īzaka upurēšana.
4. Atbilde uz pielūgsmi.
5. Ābrahāms – ticības vīrs.

Atskats

1. Fakti.
2. Patiesības.
3. Pielietojums

IEVADS

Mūsu dzīve ir kā vēstījums. Ik dienu mūsu dzīvesstāstam pievienojas kāds jauns fragments. Viss turpinās, mēs visi atrodamies attīstības un augšanas procesā. Mums ikvienam ir kāds unikāls notikums, kuru pastāstīt. Savā dzīves ceļojumā mēs esam satikuši dažādus cilvēkus, arī dzīves apstākļi mūs ir ietekmējuši, izveidojot mūs tāds, kādi esam. Katrs sekojošais notikums, pieredze un attiecības dod mums iespēju atbildēt, atspoguļot un izvēlēties, kā atbildēt un rīkoties konkrētā situācijā. Dažas no mūsu izvēlēm ir bijušas neapzinātas, turpretī citas – nopietni pārdomātas. Visas šīs izvēles ir izveidojušas mūsu personīgo dzīvesstāstu.

"Dieva apsolījums – mūsu svētība" ir materiāls par Ābrahāmu. Aplūkosim dažus gadījumus no viņa dzīves. Tie parāda Ābrahāma un Dieva attiecības un to, kā Dievs lietoja viņu, lai piepildītu Ādamam un Ievai Paradīzes dārzā doto solījumu (1Moz 3:15). Katrā no šādiem stāstiem uzzināsim kaut ko par viņa raksturu, attieksmi, rīcību un reakciju uz Dieva iejaukšanos viņa dzīvē. Mācīsimies par attiecībām viņa ģimenē, viņa bērniem, Dieva mijiedarbību, iedarbību uz viņa ģimeni. Stāsts par Ābrahāmu izgaismos arī notikumus mūsu pašu dzīvē. Mums tiks uzdoti svarīgi jautājumi, kuri liks ielūkoties mūsu pašu dzīvē un saredzēt Dieva darbu mūsos un starp mums.

Lasot par Ābrahāmu, dzīvo līdz notikumiem. Izmanto savu piezīmju grāmatiņu, lai pierakstītu radušos jautājumus. Lasot stāstus, uztver tos tā, it kā Ābrahāms pats tev stāstītu par savas dzīves nozīmīgākajiem notikumiem, kuri izveidojuši viņu par ticības vīru. Un tāds viņš bija. Klausies, kā šajos notikumos atklājas Dievs, ievēro vārdus un frāzes, kuri izsaka Viņa lielo mīlestību uz cilvēci. Mēģini saskatīt, kā stāsti par Ābrahāmu varētu ietekmēt tavu dzīvi.

Grāmatā "Dieva apsolījums – mūsu svētība" aplūkosim faktus, jautāsim, vērosim, kā Dievs atklāj sevi, kā Viņš sarunājas ar paša radītājiem, nu jau grēkā kritušajiem cilvēkiem. Vērosim, kā šie stāsti skar mūsu sirdi un dzīvi, un jautāsim – kā tas skar mūs? Citiem vārdiem sakot, jautāsim, kāda gan šiem stāstiem ir nozīmē manā dzīvē. Kāds ir personīgais pielietojums, un kā tas var sasaistīt manu dzīvi ar Dievu. Vērosim faktus, patiesību par Dievu un cilvēkiem un noskaidrosim, kā tos iespējams izmantot mūsdienās.

Dzīvo līdz šiem stāstiem! Mācies! Turpināsim...

SĀKSIM!

Tu atrodies tā ceļa turpinājumā, kas ietekmē visu tavu dzīvi. Tavs ceļojums būs vienreizējs, it īpaši, ja tu no visas sirds un dedzīgi centīsies pieaugt savā Bībeles izpratnē un arī novērtēsi mācību, ko iegūsi no Ābrahāma dzīvesstāsta. Mācīšanās bagātinās tavu dzīvi, un Dievs runās caur savu vārdu uz tevi.

Ieteicams turēt pa rokai dažas lietas. Tās noderēs visā mācību laikā. Varēsi tās lietot ikdienas mācībās, lai bagātinātu savu pieredzi. Lūk, mācību līdzekļi!

1. Bībeles studiju materiāls "Dieva apsolījums – mūsu svētība".

2. Ja iespējams, 2012. gada Bībeles tulkojums. Ja vēlies iegādāties jaunu Bībeli, ieteicams, lai tajā būtu:

- a) satura rādītājs, kurā secīgi nosauktas visas Bībeles grāmatas,
- b) paralēlo Rakstu vietu atsauces,
- c) konkordance jeb alfabētiskais Bībeles vārdu rādītājs,
- d) svarīgākās Bībeles kartes.

3. Pildspalva vai zīmulis un marķieris.

4. Piezīmju grāmatiņa vai bloknots.

5. Kartotēkas kartītes.

Ar šo visu tu būsi sagatavojies mācībām un gatavs ceļojumam Bībelē. Ja tev nav Bībeles jaunā tulkojuma un tu gatavojies pirkt jaunu Bībeli, pavaicā pārdevējam padomu, kādu labāk pirkt. Būtu labi, ja Bībelē, ko iegādāsies, būtu norādītas paralēlās Rakstu vietas.

Latvijā var iegādāties dažādus Bībeles izdevumus dažādos tulkojumos. Informācija par šiem izdevumiem pieejama Latvijas Bībeles biedrībā (www.bibeles-biedriba.lv). Mūsu studijām vislabāk noderētu jaunākais Bībeles tulkojums. Tas ir nopērkams gan ar deiterokanoniskajām grāmatām, gan arī bez tām. Vari izmantot abus izdevumus. Šajos izdevumos ir norādītas paralēlās Rakstu vietas. Vēl vari izmantot kādu no 1965. gada revidētā teksta izdevumiem, kurā iekļauts krāsains informatīvs ieliktnis un pielikums ar īsu Bībeles skaidrojošo vārdnīcu, Bībeles lasīšanas plānu, kartēm un citiem materiāliem. Dažādo tulkojumu lasīšana dažkārt palīdz labāk uztvert un izprast tekstu.

Ja nepieciešams, droši atzīmē savā Bībelē sev svarīgos pantus. Tu to drīksti! Šim nolūkam noder zīmulis vai marķieris. Šī ir tava mācību Grāmata. Dažādas atzīmes – piezīmes, pasvītrojumi, apvilktās vietas – palīdzēs tev iepazīt savu Bībeli. Piezīmju grāmatiņā vai bloknotā varēsi atzīmēt savas pārdomas un jautājumus, kas radīsies šajā izziņas ceļojumā.

Katra nodarbība ir sadalīta piecās daļās. Savu studiju tempu vari izvēlēties pats. Kāda nodarbība tev varbūt prasīs vairāk laika, un tu to apgūsi pa daļām. Savukārt citu apgūsi ātrāk un uzreiz varēsi ķerties pie nākamās.

Ja šī ir pirmā reize, kad esi nodomājis studēt Bībeli, ieteicams vispirms sākt ar ceļvedi "Iepazīsim savu Bībeli". Šī grāmata māca, kā rīkoties ar dažādiem palīglīdzekļiem, lai tie atvieglotu Bībeles studijas un palīdzētu labāk orientēties Bībelē. Bībeles iepazīšanas ceļvedi vari lejupielādēt: <http://www.lelb.lv/lv/?ct=gramatas&fu=read&id=1423>. Ir iespējams arī lejupielādēt vēl citu Bībeles studiju materiālu "Dieva plāns – mūsu izvēle": <http://www.lelb.lv/lv/?ct=gramatas&fu=read&id=1608>. Minētais mācību kurss aptver 1. Mozus grāmatas pirmās vienpadsmit nodaļas. Lai arī tiek rekomendēts vispirms iepazīt iepriekšminētos materiālus, tomēr tu vari gūt panākumus, iesākot ar kursu "Dievs plāns – mūsu svētība".

Šis mācību līdzeklis veidots tā, lai tu varētu mācīties patstāvīgi. Tas ir draudzīgs lietotājam. Mācību materiālu, ja vien būs pašdisciplinēts, varēsi apgūt bez īpašas piepūles. Turklāt pats process būs aizraujošs. Tu apgūsi jaunas prasmes un iemaņas. Tu varēsi dalīties jaunatklātajā ar citiem. Radīsies arī daži āķīgi jautājumi, kas prasīt prasīsies pēc atbildes. Tāpēc iesakām šajā ceļojumā doties kopā ar dažiem draugiem. Varbūt tu un tavs dzīvesbiedrs vēlaties uzaicināt kopīgi mācīties arī divas trīs savu draugu ģimenes. Varbūt tu dzīvo daudzdzīvokļu mājā un tev ir kāds draugs, ar kuru tu kopā labprāt apgūtu jauno. Vai varbūt tu strādā kopā ar kādu, kurš būtu ieinteresēts mācīties. Varbūt piederī kādai draudzei, kurā notiek nodarbības, kuru laikā dalībnieki diskutē par to, ko jaunu katrs nedēļas laikā uzzinājis un iemācījies, vai arī zini, ka kādā citā draudzē notiek šādas tikšanās. Izmanto jebkuru iespēju, kas ļauj reizi nedēļā tikt ar nelielu interesentu grupu, kuras dalībniekiem ir savstarpēja vēlēšanās pārrunāt pašmācības procesā uzzināto, tādējādi kopīgi pieaugot draudzībā un Bībeles zināšanās. Šādā grupā neatkarīgi no tās lieluma varēsiet uzlabot un bagātināt cits cita mācību procesu.

Laiks sākt ceļojumu! Atver savā Bībelē 1. Mozus grāmatas 11. nodaļu. Sāksim ar šīs nodaļas 27. pantu. Uzraksti pirmos piecus šī panta vārdus:

1. NODARBĪBAS 1. DAĻA

Ievads

Nomadu karavāna izgāja no kaldiešu Ūras (1Moz 11:31) un devās uz Kanaāna zemi. Uzmeklē Bībeles atlantos (vienā no pirmajām kartēm) Ūras pilsētu, kuru atradīši netālu no Persijas līča. Kanaāna zemes teritorija kartē nav viegli nosakāma. Tā atrodas uz rietumiem no Ūras. Kanaāna ir kā šaura zemes strēmele uz rietumiem no Arābijas tuksneša un stiepjas gar tagadējo Vidusjūru. Sīkāk par Kanaānas robežām runāsim vēlāk. Pašlaik svarīgākais ir pamanīt, cik plašs tuksnesis šķir Ūru no Kanaānas. Mūsu nomadu ceļš gāja uz ziemeļiem gar Eifratas upi. Nomadi ceļoja lielā pulkā ar saviem ganāmpulkiem. Visiem bija ļoti nepieciešams ūdens. Tāpēc, lai nokļūtu rietumos, sākumā bija jāiet uz ziemeļiem. Un tas nebija pats īsākais ceļš, un tomēr nepieciešams, lai izdzīvotu ģimenes, kalpi, dzīvnieki.

Mācība

Kas bija šie ceļinieki? Izlasīsim 1Moz 11 pēdējos pantus. Iesāksim ar 27. pantu "Un šīs ir Teraha paudzēs..." un lasīsim līdz 32. pantam. Tagad atkārtosim: Terahs bija Ābrama _____, Sāraja bija Ābrama _____, un vienīgais, ko no šī teksta uzzinām, ir tas, ka viņiem nebija _____, jo Sāraja bija _____. Tā ir svarīga informācija, jo tā laika kultūrā uzskatīja, ka neauglīga sieviete nav pelnījusi labvēlību no citiem. Uz viņu lūkojās no augšas, viņu nicināja, uzskatīja par mazvērtīgāku sabiedrības locekli un pat par lāstu savam vīram.

Terahs bija dzimtas galva, viņš ceļā ņēma Ābramu un Sāraju līdz, un vēl bez tam ceļā devās arī Teraha mazdēls _____. Lata tēvs bija miris, pirms nomadu grupa pameta Ūru. Visu ceļu līdz Kanaānai Lats ceļoja kopā ar savu dzimtu. Kad nomadu karavāna nokļuva Hārānā, viņi tur _____ (1Moz 11:31). Terahs nodzīvoja _____ gadus un nomira _____. Mēs nezinām, cik ilgi viņš bija dzīvojis Hārānā līdz savai nāvei. Mēs tikai zinām, ka viņš nevēlējās turpināt ceļojumu uz Kanaānu, bet gan apmesties Hārānā.

1Moz 12 iesākas stāsts par Ābramu. Ābrams jau bija ieguvis pats savus kalpus, lopus un īpašumus. Viņu jau varēja uzskatīt par bagātu vīru. Daudz ko par Ābramu un Sāraju mēs nezinām, bet to gan zinām, ka Dievs izvēlējās veidot attiecības ar Ābramu, un tas uz visiem laikiem izmainīja vēstures gaitu. Kad Dievs iejaucas cilvēces dzīvē, nekas vairs nav pa vecam.

Uzdevums

Izlasi 1Moz 1–9. Galvenokārt fokusējies uz lietām, kas saistās ar Ābramu un Sāraju. Savā piezīmju grāmatiņā vari atzīmēt, ja vēlies, personas vai vietu nosaukumus, lai tos varētu izmantot tālākajā studiju gaitā.

Vingrinājums

1Moz 12:1–3 Dievs runā uz Ābramu un dod viņam kādu norādījumu. Īsumā, tas būtu: "Ja tu darīsi to, tad Es darīšu to." Dievs aicināja Ābramu pievienoties Viņam cilvēces pestīšanas darbā, palīdzēt atbrīvot to no tās grēcīgā stāvokļa. Atceries, ka par cilvēku sirdīm notiek cīņa. Cīņa ir starp Dievu un Velnu, starp labo un ļauno. Ir pienācis laiks, kad Dievs ir sācis savu plānu, ko jau sākumā Ēdenes dārzā bija apsoliņjis. Tas rakstīts 1Moz 3:15. Šis stāsts ir būtisks, jo no Ābrama iesākas Jēzus, mūsu Pestītāja, ģenealoģija.

Izlasi 1Moz 12:1! Ko Dievs lika Ābramam darīt? " _____
savas zemes, no vietas, kur tu esi dzimis, no tēva nama, uz _____
_____ " Iedomājies sevi Ābrama vietā. Viņam liek atstāt visu zināmo
un ceļot uz kādu svešu vietu. Liekas, ka Dievs saka: "Tev vienkārši jāiet. Par pārējo
ļauj gādāt Man." Varbūt es Ābrama vietā atbildētu: "Jā, tā darīšu." Kāda varētu būt tava
atbilde? Varbūt tu vēlētos saņemt vairāk informācijas? Varbūt tu esi cilvēks, kas vienmēr
gatavs piedzīvojumiem? Vai arī tu esi no tiem, kas vēlas zināt konkrēto maršrutu un cik
ilgu laiku tas prasīs? Šķiet, ka manī ir kāds, kas saka: "Labi, Ābram, izej šo maršrutu
vispirms tu pats. Un, kad jau būsi kaut kur apmeties, dari man to zināmu, un tad es arī
turp došos."

Atvēli laiku un uzraksti, kādas grūtības tev varētu rasties, ja Dievs būtu teicis tev:
"Atstāj ... un dodies ceļā uz"

1. NODARBĪBAS 2. DAĻA

Vingrinājums

Tālāk Dieva teiktajā Ābramam sadzirdam apsolījumu. Tas sākas ar vārdiem:
"_____." Ko tad īsti Dievs sola?

- 2. pants: "Es darīšu _____, Es svētīšu _____ un darīšu _____ un tu būsi _____." 3. pants: "Un Es _____, Es _____, un tevī tiks _____".

Mācība

Vispirms Dievs sola Ābramu darīt par lielu tautu. Tas ir solījums dot pēcnācējus. Bet Dievs tā vienkārši vis nepasaka, ka Ābramam būs bērni. Viņš saka: "Es darīšu tevi par lielu _____". Pārlasi 1Moz 11:30. Vai nesaskati kādu problēmu Dieva solītajā?

Dievs solīja, ka darīs lielu Ābrama vārdu. Vai Dievs ir šo solījumu pildījis? Padomā, cik daudz mūsdienās ir reliģisku novirzienu. Un cik daudziem no tiem to reliģiskā vēsture sakņojas Ābramā, saistās ar viņu, piemēram, jūdiem, kristiešiem, musulmaņiem. Jā, Dievs ir darījis Ābrama vārdu lielu.

Tālāk Dievs runā par to, ka svētīs tos, kuri svētī Ābramu, un nolādēs tos, kuri viņu lād. Īsumā Dievs it kā saka Ābramam: "Es svētīšu tevi, un tā svētība, ko saņemsi no Manis, darīs tevi arī citiem par svētību."

- 2. pantā teikts: "Es _____ tevi _____, un tu būsi _____."

Tas, ko Dievs izvēlas darīt Ābramam un caur viņu, būs par svētību visas pasaules ļaudīm.

Dievs uzrunā Ābramu un aicina viņu pamest savu tēva namu, savu zemi un iet uz zemi, ko Dievs viņam bija solījis. Dieva aicinājums Ābramam ietvēra arī pēcnācējus un bagātas svētības, un ne tikai viņam, bet arī citiem. Ābrams piekrita. Viņam pietika ar to, ka viņš zināja, ka tas ir Dievs, kas viņu ir aicinājis.

Jautājumi

- 4. pants. Kas devās ceļā kopā ar Ābramu? _____
- 4. pants. Cik vecs Ābrams bija? _____
- 5. pants. Ko Ābrams paņēma ceļā līdzī? _____
- 6. pants. Kā sauca vietu, kur viņi nonāca? _____

Jautājumi pārdomām

Sārāja bija neauglīga, un Dieva aicināšanas brīdī Ābrams bija 75 gadus vecs. Tomēr Dievs solīja Ābramam, ka darīs viņu par lielu tautu.

- Kā tev liekas, ko Dievs domāja? _____

- Kā tev liekas, ko Ābrams nodomāja? _____

- Ko tu pats par to domā? Liec lietā savu iztēli un iedomājies sevi Ābrama ādā. Savas domas pieraksti piezīmju grāmatiņā.

Pielietojamie jautājumi

1. Cik dedzīgi es atsaucos nezināmajam? _____

2. Vai ir bijušas reizes, kad es jūtu, ka Dievs mani kaut kur *virza*? _____

3. Ābrams ticēja Dievam un rīkojas saskaņā ar to, ko par Dievu zināja. Ko tu zini par Dievu? Kā tu atbildi Dieva aicinājumiem? _____

Lūgšana

Mans Dievs! Ābrams atsaucās Tavam aicinājumam un atstāja pazīstamo un gāja uz zemi, ko Tu biji solījis viņam parādīt. Viņš ticēja Tavam vārdam un Tavam solījumam. Dāvā arī man ticību, lai varu ticēt Tev, uzticēties Tev un darīt to, ko Tu pavēli.

1. NODARBĪBAS 3. DAĻA

Ievads

Mūsu nomadu grupa ne pārāk sen bija ieradusies Kanaāna zemē, šķērsojusi to no ziemeļiem uz dienvidiem. Zeme piederēja kanaāniešiem (1Moz 12:6). Iedomājies šo situāciju! Ābrams bija visu pametis un, ticot Dieva apsoliņumam, ieradies Kanaānā. Ābrams un viņa dzimta bija kā raibs klejotāju bars, pilnīgi nespējīgs atņemt zemi kanaāniešiem un citām turienes ciltīm. Un neaizmirsīsim, ka Ābramam līdzī bija viņa neauglīgā sieva. Tomēr, neraugoties uz visu minēto, Dievs sacīja: "Šo zemi Es došu taviem pēcnācējiem" (1Moz 12:7). Ābrams uzticējās Dievam, jo, kā tālāk lasām, "viņš uzcēla tur altāri Kungam". Viņš atzina, ka tas, kas devis solījumu, ir arī tas, kas šo solījumu pildīs. Ābrams rīkojas pēc Dieva sacītā, nevis pēc reālās situācijas – viņam jau bija 75 gadi, Sāraja bija neauglīga, bet Kanaāna zeme pieder kanaāniešiem, hetiešiem, jebūsiešiem, amoriešiem un citām vietējām ciltīm.

Uzdevums

1Moz 12–14 lasām par Dieva darbu Ābrama dzīvē.

Piezīme. Ja laiks atļauj, izlasi visas šīs trīs nodaļas. Pavēro, kā Dievs sāk pamazām *iekārtot* Ābramu apsoliņtajā zemē. Ja šoreiz vēl nespēj izlasīt visu materiālu, paņem marķieri un iekrāso šo uzdevumu, lai vēlāk kādu citu reizi atminētos šīs Bībeles nodaļas izlasīt. Bet tagad tikai uz priekšu! Pie nākamā vingrinājuma!

- Izlasi 1Moz 12:10–20! Bada dēļ, kas bija izcēlies Kanaāna zemē, Ābrams ar Sāraju devās uz Ēģipti. Šajā Rakstu vietā Ābramu redzam apjukušu un baiļu pilnu. Tajā pašā laikā mēs arī saskatām Dieva aizsardzību pār viņiem, atrodoties svešajā zemē.
- Izlasi 1. Mozus grāmatas 13. nodaļu. Šajā nodaļā mēs pamanām Ābrama augstsirdību un iepazīstam viņa brāļa dēlu Latu. Notiek strīds un ganību dalīšana. Lats iegūst labāko ganību daļu. Kungs nāk atkal pie Ābrama. Vēlreiz viņš tam atgādina savu solījumu. Lasot īpašu uzmanību pievērs 14.–17. pantam.
- Izlasi 1Moz 14:8–17! Vēlreiz mēs satiekam Latu. Ir izcēlies karš, četri vietējie valdnieki – ķēniņi sakāvuši otru grupējumu – piecus ķēniņus. Lats tiek aizvests gūstā. Kad Ābrams to uzzina, viņš ar savas saimes vīriem dodas ceļā un izglābj Latu.

(*) Vingrinājumi

Atkal Ābrams ir uzvarējis. Un vēlreiz Dievs atklājas viņam. Izlasi 1Moz 15:1. Kādos vārdos Dievs šoreiz apstiprina savu iepriekš doto solījumu? Uzraksti šo Dieva apsoliņumu: _____

Izskatās, ka Ābrams domā, ka nu jau ir diezgan dzirdējis par apsoliņumiem, bet tagad vēlas kādu konkrētāku darbību. Viņš sauc uz Dievu un saka: "Kungs Dievs! _____ Tu man dosi?! Es esmu bez _____." 1Moz 15:2

- Kuram šajā situācijā būtu jāamanto Ābrama īpašums? (2. pants) _____
- Kas bija Elīzers? (3. pants) _____

Tad nāk 4. pants. Ko Kungs tur saka?

"Šis _____, bet gan tas, _____." Dievs izveda Ābramu ārā un teica: "_____." Un Viņš tam teica: "_____."

Iegaumēšanai

1Moz 15:6 – pants, kuru būtu vērts iegaumēt! Tas ir arī ļoti vienkāršs. Pēc tam, kad Ābrams nāk Kunga priekšā ar jautājumiem, Kungs viņam vēlreiz atkārto to, ko jau iepriekš sacījis – vēlreiz atkārto savu solījumu. Un mēs tālāk lasām vārdus: "Un viņš [Ābrams] ticēja Kungam, un tas tika pieskaitīts viņam par taisnību." Viņš ticēja Kungam un uzticējās Dieva vārdiem: to, ko Viņš ir solījis, Viņš arī darīs. Uzraksti šo pantu uz kartītes, iegaumē to un paturi to savā sirdī.

1. NODARBĪBAS 4. DAĻA

Ejot dziļāk

Piezīme. Daži no jums noteikti vēlas ielūkoties arī citās Rakstu vietās, kas saistītas ar šo notikumu. Šī nodarbības daļa ir veltīta tieši jums. Bet, ja esi fokusējies vienīgi uz 1. Mozus grāmatas apgūšanu, vari šo teksta daļu izlaist un turpināt ar nākamo vingrinājumu.

Šai Rakstu vietai (1Moz 1:6) ir vairākas atsauces. Viena no tām ir apustuļa Pāvila Vēstule romiešiem (Rm 4:3). Izlasi to. Izlasi arī šīs pašas nodaļas 18.–25. pantu. No šiem pantiem redzam, ka Ābrams pats nekādi nespēja piepildīt apsoliņumu. Viņa vienīgā cerība bija Dievs. Viņš ticēja Tā apsoliņumam. Vēstules romiešiem 20. un 21. pants teikts: "Viņš _____ par Dieva _____ bet _____ ticībā, dodams Dievam _____ un bija pilnīgi _____, ka to, ko Viņš ir _____, Viņš ir _____ arī izdarīt."

Rm 4:24 teikts, ka tas, kas derēja Ābramam, der arī mums, kas ticam Tam, kas uzcēla Jēzu no mirušajiem. Citiem vārdiem sakot, Dievs pieskaitīs par taisnību mums to, ka ticam, ka Jēzus par mūsu grēkiem tika krustā sists un atkal uzmodināts dzīvei. Tagad mēs esam taisnoti, ir atjaunotas mūsu attiecības ar Dievu Tēvu, mūsu Radītāju. Kā rakstīts apustuļa Pāvila Vēstulē romiešiem, Dievs vēlas, lai mēs uzzinātu, ka tāpat, kā Ābrams tika atzīts par taisnotu savas ticības dēļ, arī mēs esam atzīti par taisnotiem mūsu ticības dēļ uz Jēzu, kurš mira, lai piedotu mums mūsu grēkus. Viņa augšāmcelšanās ir Dieva apstiprinājums mūsu taisnošanai. Mūsu grēku *parādzīme* ir pilnībā samaksāta.

(*) Vingrinājums

Atgriezīsimies pie 1Moz 15:18. Turi sev priekšā atvērtu šo nodaļu un sameklē Bībeles kartes. Atver karti, kurā redzama Kanaāna teritorija Ābrama laikā. Apsolītās zemes dienvidu robeža meklējama pie Lielās jūras, tagadējās Vidusjūras, un pie Ēģiptes upes. Mūsdienās tas varētu būt pie Sarkanās jūras. Ābrama laikos šī Apsolītās zemes daļa nedaudz iesniedzās Ēģiptes teritorijā. Ziemeļos Apsolītā zeme sniedzas līdz Eifratas upei. Atceries, ka Eifrata ir tā upe, kuras plūdamam sekojot Terahs, ceļodams no Ūras, nokļuva Hārānā.

Mācība

Izlasi 1. Mozus grāmatas 16. nodaļu. Tagad stāstā ienāk divi jauni tēli. Šķiet, ka Ābramam un Sārajai bija apnicis gaidīt uz Dieva apsoliņuma piepildīšanos, un viņi nolēma rīkoties paši.

- 1. pants. Sāraja ir neauglīga. Viņa nevarēja dzemdēt.

- Bet viņai bija _____ . Tās vārds bija _____ .

- 2. pants. Kāds plāns rodas Sārajai?

Sāraja jau bija padevusies un atmetusi cerības kļūt par māti. Pēc viņas plāna viņas kalpone varētu dzemdēt bērnu viņas ģimenei.

- 2.–4. pants. Jau bija pagājuši vairāk nekā desmit gadi, kopš Dievs bija Ābramam devis solījumu. Ābrams piekrīt sievas priekšlikumam. Sāraja dod savu kalponi Ābramam par _____ . Ābrams _____ pie Hāgares un viņa _____ .

1. NODARBĪBAS 5. DAĻA

Mācība

Sāraja dod savu kalponi Ābramam. Tiek ieņemts bērns.

- Kādas šai rīcībai ir sekas? 4.–6. pants.

○ 1) Kā rīkojas Hāgare? _____

○ 2) Kāda ir Sārajas atbildes reakcija? _____

○ 3) Un ko dara Ābrams? _____

○ 4) Sārajas tālākā rīcība? _____

○ 5) Hāgares rīcība? _____

- Kurā vietā Kunga eņģelis atrod Hāgari? _____

Vēlreiz ielūkosimies kartē! Hāgare atrodas tuksnesī, ceļā uz Šūru, netālu no kāda avota. Šūras tuksnesis atrodas Sinaja pussalā starp Ēģipti un Kanaānu.

- 8. pants. Sākas saruna starp eņģeli un Hāgari.

Ko eņģelis jautā Hāgarei? _____

- Kāda ir Hāgares atbilde? _____

- 9. pants. Eņģeļa dotie norādījumi Hāgarei _____

- 10. pants. Ko vēl eņģelis saka? _____

- 11. un 12. pants. Kāds ir pravietojums par Hāgares gaidāmo bērnu?
Eņģelis Hāgarei saka:
 - Tu dzemdēsi _____
 - Tu nosauksi viņu _____
 - Ismaēls nozīmē Kungs _____
 - Ismaēls būs _____
_____. "Viņa _____ pret visiem, un
_____ pret viņu. Un visiem saviem _____
_____ viņš iepretī mītīs!"

- 15. un 16. pants. Hāgare dāvāja Ābramam dēlu, vārdā Ismaēls. Cik Ābramam tajā laikā bija gadu? _____

Pārdomām

Kādas domas tev raisījās, lasot šo stāstu?

Kā tu justos, ja tev tiktu teikts, ka tavš dēls būs ienaidā ar visiem saviem brāļiem?

Dievs izrādīja līdzjūtību un žēlastību Hāgarei, neraugoties uz to, ka viņa nerespektēja un necienīja savu kundzi. Kā tu rīkotos, ja kāds slikti izturētos pret tevi vai tavu draugu?

LŪGŠANA

Kungs, es atzīstos, ka pārāk bieži esmu kļuvis nepacietīgs un rīkojies pēc sava prāta. Un bieži šādai manai rīcībai bijušas sliktas sekas. Piedod man manu pārsteidzību un dod man pacietības garu, kas sakņojas Tevī. Lai Tava mīlestība un līdzjūtība varētu plūst caur mani.

2. NODARBĪBAS 1. DAĻA

Mācība

Ābrams nu ir 99 gadus vecs. Kungs Dievs atkal nāk pie viņa un vēlreiz apstiprina savu derību, kas tika slēgta gandrīz pirms 25 gadiem. Izlasi 1Moz 17:1–8. Ievēro visu, ko Dievs saka, lai nostiprinātu ar Ābramu slēgto derību.

- 2. pants. Dievs saka: "Un Es _____ savu _____ starp Sevi un tevi, un Es vairošu tevi _____."

- 3. un 4. pants. Ābrams krīt uz sava vaiga, un Dievs runā: " _____ tu būsi _____."

- 5. pants. Dievs maina Ābrama vārdu uz Ābrahāms. (*Ab hamon* – ebreju val. daudzuma tēvs.)

"Un tavu vārdu vairs nesauks _____ bet _____ būs, jo Es tevi darīšu par _____ daudzām _____."

- Ievēro Dieva solījumus nākamajos trīs pantos. Izmanto marķieri un iezīmē tos. (6.–8. pants)

1) "Es tevi darīšu _____."

2) "Un Es celšu _____."

3) "Es došu _____."

4) Un Kanaāna zeme, kurā Ābrahāms pašlaik mīt, tiek solīta par _____ īpašumu.

5) 8. pantā Dievs sola Ābrahāma pēcnācējiem: "Es būšu _____."

Pārdomām

Iedomājies sevi Ābrahāma vietā. Pirms 25 gadiem Dievs ir solījis, ka būs ar Ābrahāmu un darīs to par lielu tautu (1Moz 12:2). Desmit gadus vēlāk Sāraja jau ir zaudējusi visas cerības kļūt par māti un nospriež, ka Dievs, dodot Ābrahāmam solījumu, nav tanī ietvēris viņu, bet tikai Ābrahāmu. Un viņa kā blakussievu dod Ābrahāmam savu kalponi. Hāgarei piedzimst bērns. Starp Sāraju un Hāgari rodas nesaskaņas. Iespējams, ka Ābrahāms nožēlo, ka rīkojies pēc sava plāna, un nu paļaujas tikai un vienīgi uz Dievu. Viņš tic, ka Dievs piepildīs savus solījumus, kad un kā vēlēšies. Ābrahāms vairs nevēlas ar savu rīcību mainīt Dieva plānu. Bet nu jau viņš ir 99 gadus vecs. Dievs atkal atklājas un no jauna atkārto savu solījumu. Viņš atkal atjauno savu derību ar Ābrahāmu un vēlreiz apstiprina visu, ko solījis darīt.

Iedomājies, ka tu esi Ābrahāma labākais draugs un Ābrahāms ir uzticējies tev visus Dieva apsolījumus (1Moz 12:2), stāstījis visu, kas atgadījies, sākot no ieešanas Apsolītajā zemē, no Hārānas līdz šim (1Moz 17). Ko tu teiktu Ābrahāmam, ja viņš nāktu uz tavu telti, dalītos mielastā ar tevi, stāstītu par Dieva pēdējo atklāsmi viņam?

Personiskais pielietojums

- Vai ir tā noticis, ka arī tev ir bijis kaut kas ilgi jāgaida? Varbūt ne tik ilgi kā Ābrahāmam, bet pietiekami ilgi. _____

- Kādas tev pašam bijušas izjūtas, ilgu laiku to gaidot? _____

- Kā tavš stāsts beidzās? _____

Daudzi no mums dod solījumus, kas netiek turēti. Neturēti solījumi ievaino un var pat izjaukt attiecības. Varbūt arī tu esi devis solījumus, kas nav turēti? Atzīšanās, ka varbūt esam tādā veidā tikuši ievainoti un varbūt citus ievainojuši, dod Dievam iespēju mūs dziedināt un no jauna sakārtot sagraudās attiecības. Vai tev, to pārdomājot, nenāk prātā kāds konkrēts gadījums, kāda noteikta persona? Tad iespējams, ka šis ir laiks labot notikušo un lūgt Dievam iespēju atjaunot šīs šķietami sabojātās attiecības.

LŪGŠANA

Dievs, pateicos Tev par Tavu uzticību solījumiem, ko devi Ābrahāmam. Pateicos, ka devi viņam ticību, ka viņš spēja uzticēties Tev. Tu nekad nelauz savus solījumus. Es ne vienmēr esmu turējis dotos solījumus. Mani vārdi nav vienmēr bijuši uzticības vērti. Piedod man un dod man savu spēku, lai es varētu to pilnībā atzīt, nožēlot un lūgtu piedošanu arī tiem, kurus es tādā vai citādā veidā esmu aizskāris. Lai nāk Tava dziedināšana un atjaunošana.

2. NODARBĪBAS 2. DAĻA

Mācība

Dievs atjaunoja Ābramam doto solījumu, arī to solījuma daļu, kas attiecas uz Sāraju. Izlasi 1. Mozus 17:15–17 un arī 19. pantu. Ko Dievs apsola Sārajai?

- 15. pantā teiktais attiecas uz viņas vārdu: _____

- 16. pants runā par solījumu: _____

Ābrahāms acīmredzami cīnās ar sevi, lai noticētu, ka tas, ko Dievs solījis, patiešām arī piepildīsies. Vēlreiz izlasi 17. pantu. Viņš saskata situācijas pilnīgo bezcerību. 85 gadu vecumā Ābrahāms vēl spēja kļūt par tēvu, bet tagad 100 gadu vecumā bija skaidrs, ka ne viņš, ne Sāra vairs nespēs kļūt par vecākiem. Kā šis pants parāda viņa pilnīgo bezcerību?

- Ievēro Ābrahāma nostāju un emocionālo reakciju (17. pants). _____

- Kādus jautājumus Ābrahāms uzdeva?

Dievs bija sadzirdējis viņa dvēseles saucienu un vēlreiz viņam apliecināja, ka to, ko Viņš solījis, Viņš arī piepildīs. Dievs redzēja, ka Ābrahāms beidzot saprot, ka solījuma piepildīšanās vairs absolūti nav atkarīga no viņa paša, bet tikai un vienīgi no Dieva.

- 19. pants. Dievs teica: "Bet taču Sāra _____

_____, un tu nosauksi viņu vārdā _____.

Personiskais pielietojums

Vai esi kādreiz sacījis: "Tas nav manos spēkos, es vairs neko nespēju darīt?" Vai: "Tas nav iespējams. Nekādā veidā tas nevar notikt?" Vai: "Tas nav cilvēcīgi iespējams?" Tamlīdzīgās situācijās mēs sajūtamies pilnīgā izmisumā, domājot, kas būs tālāk, un baidoties, ka notiks pats sliktākais. Bet Dievs turēja Ābrahāmam un Sārai dotos solījumus, neskatoties uz bezcerīgo situāciju. Dievs savā vārdā apsolījis savu klātbūtni. Atver 5. Mozus grāmatu 31:8 un pārlasi Dieva mīlestības atkārtoto apliecinājumu. Pateicies Viņam par mierinājumu, ko varam atrast Viņa Vārdā. Ja Kungs būs ar mums, mums visa kā pietiks.

Iegaumēšanai

Senos laikos šos vārdus (5Moz 31:8) Mozus sacīja Jozuam. Mozus gatavojās aiziešanai no šīs pasaules. Jozua bija izraudzīts par viņa pēcteci. Šie bija pēdējie vārdi, ko Mozus sacīja pirms savas aiziešanas, vārdi, par kuriem Mozus personiski bija pārliecinājies, ka tie ir patiesi. Viņa dzīve bija kā pierādījums, ka Kungs ies pa priekšu, sagatavojot ceļu, būs klāt, nekad neatstās un nepameīs. Viņš atņēma Jozuam bailes un sniedza drosmi vadīt Israēla tautu. Iegaumēšanai izraksti no 5Moz 31:8 uz kartītes un iemācies šos vārdus! Ļauj, lai Mozus teiktais Jozuam būtu svarīgs arī tev.

Personīgais pielietojums

Panti, ko esam iegaumējuši, iegūst jaunu un svarīgāku nozīmi, kad mēs tajos dalāmies ar citiem. Vai zini kādu, ar kuru tu vēlētos dalīties šajos vārdos, – vārdos, kas varētu sniegt apliecinājumu par Dieva pastāvīgo klātbūtni viņa dzīvē? Varbūt vari šo apsolījumu pateikt vecākiem, skolotājam, priekšniekam vai kolēģim? Vai varbūt kādam draugam, kurš pašlaik atrodas dzīves grūtībās, ir slims vai jūtas vientuļš? Esi drosmīgs, daloties liecībā par Dieva uzticību un laipnību. Padomā, ko tu varētu sacīt?

LŪGŠANA

Pateicos Tev, Dievs, par Tavu lielo mīlestību, kas izpaudusies Tavā uzticībā Ābrahamam un Sārai, un arī man manā dzīvē. Palīdzi man saprast, ka ne vienmēr es iegūšu to, ko vēlos, bet to, ka Tu savā mīlestībā un uzticībā mani nekad neatstāsi.

2. NODARBĪBAS 2. DAĻA

Mācība

Dievs ar Ābrahāmu slēdza derību, kurai bija jāpastāv mūžīgi. Derība neattiecās tikai uz Ābrahāmu un Sāru, bet arī uz viņu pēcnācējiem paaudžu paaudzēs. Lai labāk izprastu šo derību, aplūkosim to sīkāk.

- **DEFINĪCIJA. Derība** ir solījums, vienošanās divu pušu starpā. 1Moz 17:4 derības ierosinātājs ir lielākais no abām pusēm – Dievs. Derības pieņēmējs ir mazākais – Ābrahāms. Šo divpusējo derību ar visiem nosacījumiem nosaka lielākais – Dievs.

Dievs stāsta Ābrahāmam, ko nolēmis darīt. Iepriekšējās nodarbībās mēs jau to aplūkojām. Dievs arī saka, ko vēlas sagaidīt no Ābrahāma. To, ka šī ir mūžīga derība, nosaka tas, ka tā ir Dieva iedibināta. Dievs ir sacījis, ka derība, ko Viņš slēgs, tiks arī slēgta ar Ābrahāma pēctečiem uz paaudžu paaudzēm.

Lasot 1Moz 9:16, atcerēsimies vēl kādu derību, ko Dievs slēdza starp sevi un "katru dzīvu dvēseli visā miesā, kas uz zemes". Šī ir ar Nou slēgtā derība. Tā ir cita veida derība. Arī derības ierosinātājs ar Nou ir Dievs, visus derības nosacījumus Viņš bija noteicis, un tikai Viņam bija šī derība jātur. Varavīksne ir šīs derības redzamā zīme, atgādinājums, un tā tas arī ir joprojām līdz mūsu dienām.

Vingrinājums

Palūkosimies tuvāk uz Dieva mūžīgo derību, kas slēgta ar Ābrahāmu. 1. Mozus grāmatas 17. nodaļā.

- Aplūkosim 7. pantu. Kas ir pirmais, ko Dievs Savā derībā apsola?
 - "Un Es būšu par _____."
 - Pēc solījuma būt par viņu Dievu un ņemt tos par saviem ļaudīm 8. pantā Viņš saka: "Es _____ tev un _____ pēc tevis _____, kurā tu mīti, visu _____."
 - Arī zeme kļūs par mūžīgu īpašumu Ābrahāma bērniem.
 - Un atkal solījums 8. pantā: "Un _____ būšu viņiem par _____!"

Dieva apsoliņums – mūsu svētība

Nākamais, ko Dievs dara, ir noteikumu izvīrīšana, ko Viņš sagaida no Ābrahāma, viņa pēctečiem, nākamajām paaudzēm. 9.–14. pantā uzrakstīti šie nosacījumi. Izlasi šos pantus un izraksti 10. un 11. pantu: "Ikviens vīrs _____

_____ starp Mani un jums!"

12. un 13. pantā atrodami tuvāki norādījumi par apgraizīšanu, kura attiecas uz Ābrahāma saimes ļaudīm un pēcnācējiem. _____

2. NODARBĪBAS 4. DAĻA

Mācība

Dievs gaida paklausību un tad apsola svētības tiem, kas turēs derību, tiem, kuri ir apgraizīti. Tajā pašā laikā pastāv nosacījums, kas attiecas uz tiem, kuri neklausā un netiek apgraizīti. Kas rakstīs 14. pantā par tiem, kas ir nepaklausīgi? _____

Dievs Savu derību uztver nopietni. Viņš sola to turēt un arī gaida, lai Ābrahāms un viņa pēcteči darītu to pašu, un lai viņi tiktu apgraizīti.

Lai gan derība tika slēgta ar Ābrahāmu kā cilts un ģimenes galvu un apgraizīšana attiecās tikai uz vīriešiem, derībā tika ietvertas arī sievietes. Sievietes derībā ienāca caur saviem tēviem un atradās derības svētībā caur saviem vīriem. Atceries, ko Dievs teica Sārai 15.–16. pantā. Šie vārdi ir gandrīz pilnīgi identiski vārdiem, kas tika sacīti Ābrahāmam 5. un 6. pantā.

Mūsdienās ebreju zēni parasti tiek apgraizīti, pirms tos ved mājās no slimnīcas. Agrāk šo rituālu jūdu ģimenēs veica rabīns mājas apstākļos vai sinagogā. Lai arī kur apgraizīšana tikusi veikta – kā Ābrahāmam un viņa mājiniekiem teltīs astotajā dienā vai arī jūdu mājās, vai sinagogās (tagad arī modernās slimnīcās pirms bērna izrakstīšanās no slimnīcas) –, zinām, ka apgraizīšana ir arī asins izliešana. No iepriekšējām nodarbībām zinām, ka asins izliešana bija kā nosacījums, kā pavēle. Lai apsegtu mūsu grēkus, bija nepieciešams izliet upura asinis. Dievs vēlējās, lai apgraizīšana būtu kā derības zīme, lai līdz ar to attiecības ar Dievu būtu drošas. Viņš bija viņu Dievs (7. pants), un tie bija Viņa ļaudis (14. pants).

Pārdomām

No pirmā acu uzmetiena nešķiet nekas liels, ka Dievs slēdz derību ar Ābrahāmu, Sāru un viņu pēcnācējiem. Bet, ja palūkojamies dziļāk, saredzam jaunu līmeni derībai: Dievs pasludina sevi par viņu Dievu un tos par saviem ļaudīm. Aplūkosim nākamos pantus, padomāsim, kas ir Dievs, un vairāk uzzināsim arī par Viņa ļaudīm:

- 1Moz 1:1 un 1Moz 1:27
- Kas ir Dievs? _____
- Kas ir cilvēks? _____

● 1Moz 17:1

○ Kas ir Dievs? _____

○ Ko Dievs sagaida no cilvēka? _____

● Ps 8:1–2 un Ps 139:14–16

○ Kas ir Dievs? _____

○ Kas ir cilvēks? _____

● Jer 2:11, 13, 19; Jer 33:8

○ Kāds ir cilvēks? _____

○ Kāds ir Dievs? _____

Tagad izdari īsu kopsavilkumu, uzrakstot, kāds ir Dievs: _____

Un īsumā to, kāds ir cilvēks: _____

LŪGŠANA

Kungs, Tava mīlestība piepilda manu dzīvi. Tu esi debess un zemes Radītājs, Tu esi pilnīgs un mūžīgs Dievs. Tavs Vārds ir varens visā zemē. Tu esi mans Radītājs, Tu esi radījis visus zemes ļaudis. Tu vēlies, lai es dzīvotu tīru dzīvi. Neskatoties uz savu varenību, Tu domā par mani un zini visu, kas mani nomāc. Tu arī redzi manas grēcīgās domas, vārdus un darbus, bet, neskatoties uz to, Tu man piedod un mazgā mani sava Dēla Jēzus Kristus svētajās asinīs. Tu esi vēlējies manā dzīvē būt Kungs un Dievs un esi izvēlējies mani par vienu no saviem izredzētajiem. Tev vienam es no visas sirds piensu slavu un pateicību!

2. NODARBĪBAS 5. DAĻA

Ievads

Pirms turpinām aplūkot Ābrahāma dzīves ceļu, paskatīsimies, kas notika ar Ismaēlu. Kā atminies, Sāraja deva savu kalponi Hāgari Ābrahāmam par blakussievu. Hāgare palika grūta. To uzzinot, viņa sāka nicināt Sāraju (1Moz 16:4), ar to izpelnīdamās sliktu attieksmi no savas kundzes. Tā rezultātā viņa aizbēga tuksnesī (1Moz 16:6), kur viņu atrada Kunga eņģelis un teica, lai viņa atgriežas pie Sārajas un pakļaujas tai. Eņģelis deva viņai solījumu vairot tās pēctečus, ka viņus nevarēs saskaitīt.

Vārdi, ko eņģelis sacīja Hāgarei (1Moz 16) attiecībā uz viņas dēlu, ir mulsoņi. Vispirms jau viņai tiek teikts, ka tā dzemdēs dēlu. Un to sauks Ismaēls, kas nozīmē "Kungs ir tavas ciešanas uzklaušījis". Tad eņģelis turpina – dēls būs kā meža ēzelis, kas būs pret visiem un visi pret viņu, un viņš dzīvos naidā ar visiem saviem brāļiem. Nodaļa beidzas ar stāstu, ka Hāgare dzemdē Ābramam dēlu, kuru nosauc vārdā Ismaēls. Ābramam tajā laikā bija 86 gadi.

Mācība

Nākamo reizi mēs Ismaēlu sastopam 1. Mozus grāmatas 17. nodaļā 18. pantā, kad Ābrahāms lūdz Dievu, sacīdams: "Kaut tik Ismaēls paliktu Tavā priekšā." Dievs atbild, sacīdams, ka Viņš svētīs Ismaēlu, tomēr viņš nebūs tas, ar kuru Dievs slēgs derību.

Ko Dievs saka par Ismaēlu 1Moz 17:20? "Un par Ismaēlu Es tevi dzirdēju:

- Es viņu _____;
- Es vairošu _____.
Viņš būs _____;
- Es darīšu _____".

Derības slēgšanas dienā Ābrahāms paklausīja Dievam. Izlasi 1Moz 17:23–27. Kas šajā tekstā sacīts par Ismaēlu?

- 23. pants: Ko Ābrahāms darīja? _____

- 24. pants: "Ābrahāms bija _____ gadus vecs, kad tika apgraizīta viņa priekšāda."
- 25. pants: "Un Ismaēls, viņa dēls tika _____."
- 26. pants: "Ābrahāms un viņa dēls Ismaēls _____ vienā un tajā pašā _____."
- 27. pants: Kas vēl tika apgraizīti? _____

Kāda Dieva žēlastība un mīlestība! Lai būtu dalībnieks Dieva derībā, nebija jābūt tieši Ābrahāma dēlam. Ikviens vīrietis, dzimis šajā namā vai ienācis no svešuma, tika apgraizīts un ietverts Dieva mūžīgajā derībā.

Mācība

Lūkojoties uz Jēzu, mācāties atzīt to, ka ikviens, kas tic, ka Jēzus pie krusta izlietās asinis aplāj visus grēkus, ir ticis savienots derībā ar Tēvu. Kāda brīnišķa iespēja! Ne Ābrahāms, ne Ismaēls, ne arī kāds cits šajā namā neko nevarēja darīt, lai iemantotu mūžīgo derību. Dievs ar nepelnīto mīlestību nāca pie Ābrahāma un ievada visus derības apsoliņumā. Viņš solīja būt viņu Dievs, un tie bija Viņa ļaudis. Tā kā mēs vairāk par to mācīsimies vēlāk, Dievs nāk pie mums caur Kristības sakramentu un ienāk mūsu dzīvē, pasludinot, ka Viņš ir mūsu Dievs un ka mēs esam Viņa bērni caur ūdens un vārda svētībām.

LŪGŠANA

Kungs Dievs, Tu slēdzi derību ar Ismaēlu, Tu esi slēdzis derību arī ar mani. Tu esi mani darījis par savas saimes locekli. Tu esi saucis mani par savu dēlu. Tu esi mans debesu Tēvs. Tu esi mans Dievs, tas, kuram kalpoju un kuru pielūdzu. Paldies par Tavu žēlastību manā dzīvē, par to, ka mana glābšana pamatojas Tevī. Māci mani neaizmirst Tavas svētības, it īpaši to, ka caur Jēzu, manu Pestītāju, man atjaunojas attiecības ar Tevi.

3. NODARBĪBAS 1. DAĻA

Uzdevums

1Moz 21:8–21 ir vēl viena Rakstu vieta, kur ir pieminēts Ismaēls. Beidzot Ābrahāmam un Sārai ir piedzimis Īzaks. Izlasi šo tekstu.

Vingrinājums

Atkal jau Ābrahāma namā radies nemiers. Kas šoreiz noticis?

- 8. pants: Īzaks aug un dienā, kad viņu atšķir no krūts, Ābrahāms rīko _____

- 9. pants: Ko Sāra pamana? _____

Mātes Hāgares negatīvā attieksme parādās arī viņas dēlā.

- 10. pants: Ko Sāra pieprasa, lai Ābrahāms dara? _____

- 11. pants: Ābrahāms ir sarūgtināts. Galu galā Ismaēls taču ir viņa dēls.

- 12. pants: Ko Dievs saka Ābrahāmam? _____

Apsolījums piepildīsies caur Īzaku.

- 13. pants: Ko Dievs sola attiecībā uz Ismaēlu? _____

Mācība

Dievs nav aizmirsis ne Ismaēlu, ne savu Hāgarei tuksnesī ceļā uz Šūru doto solījumu. Tagad Sāra liek Ābrahāmam patriekt savu kalponi un viņas dēlu. Dievs saka, lai Ābrahāms klausā Sārai. Un tā, nākamajā rītā Ābrahāms ņem maizi un ūdeni, dod to Hāgarei un sūta viņu ar Ismaēlu projām.

14. pants beidzas ar vārdiem: "Viņa gāja un klīda pa Bēršebas tuksnesi." Šo notikumu var ļoti ātri izlasīt, bet cik smagi būs bijis šķirties tēvam un dēlam, īpaši tēvam, kam jāsūta projām dēls, ko, iespējams, viņš vairāk nekad neredzēs. Trīspadsmit gadus Ābrahāms un Ismaēls bija dzīvojuši kopā. Bez šaubām, šajā laikā, kamēr sasniedza jauneklā gadus, Ābrahāmam zēns bija sagādājis daudz priecīgu brīžu. Tagad šīm attiecībām bija jābeidzas. Māte ar dēlu tika izsūtīti tuksnesī. Ābrahāms zināja, ka pārtikas un ūdens nepietiks ilgam laikam.

Vingrinājums

Māte un dēls atrodas tuksnesī. 1Moz 21:15 lasām, ka ūdens ir izbeidzies, Hāgare atstājusi savu dēlu zem kāda krūma.

- 17. pants. Izsecinot no tālākajiem pantiem, redzam, ka viņas dēla saucieni tikuši uz klausīti: "Un Dieva _____ sauca uz Hāgari no debesīm un teica viņai: "Kas tev Hāgare? _____, jo Dievs ir _____ balsi, kur viņš ir."
- 18. pants. Ko viņai liek darīt? _____

- 19. pants. Ko viņa ierauga, kad Dievs atver viņai acis? _____

Hāgare piepilda savu maisu ar ūdeni un dod zēnam dzert.

- 20. pants. Kas notiek ar Ismaēlu? Dievs ir ar viņu, viņam pieaugot.
 - Kur viņš dzīvoja? _____
 - Par ko viņš kļuva? _____
 - Kā sauca tuksnesi, kur viņš dzīvoja? _____
 - No kurienes viņa māte ņēma viņam sievu? _____

3. NODARBĪBAS 2. DAĻA

Mācība

Turpmākajā dzīvē Ismaēlam netrūka ne Dieva mīlestības, ne gādības. Kāpēc Dievs par viņu gādāja? Kādēļ pēkšņi viss pārmainījās? Abi – gan zēns, gan viņa māte – bija nicinājuši un izsmējuši Sāru un Ābrahāmu. Bet kāpēc pēc tā visa Ismaēls vēl joprojām savā dzīvē saņēma Dieva mīlestību un gādību? 1Moz 21:13 dod atbildi – tādēļ, ka Ismaēls cēlies no Ābrahāma, "jo viņš ir no tavas sēklas". Viņš ir Ābrahāma dēls, apgraizīts un dzīvojis zem mūžīgās derības zīmes. Dievs ir solījis Ismaēlam, ka viņš kļūs par lielu tautu.

Dieva žēlastība un nepelnītā mīlestība tiek dāvāta arī mums. Daudzi cilvēki nespēj atpazīt šo Dieva nepelnīto mīlestību, kas tiek izlieta pār taisniem un netaisniem. Mēs saskatām to veldzējošā lietū. Viņš izlej lietus lāses pār mums visiem. Viņa mīlestība nekad nebeidzās, nekad nepietrūkst. Mīlestība iesākās ar Viņu un tiek dota visiem. 1Jņ 4:19 saka: "Jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis."

Iegaumēšanai

Atkal ir laiks mūsu atmiņas bibliotēkā ielikt vēl kādu Bībeles pantu. Rm 6:3–4 atgādina, ka mums ir jauna dzīve, jo esam kristīti Jēzū Kristū; un, tāpat kā Viņš miris par mūsu grēkiem, tā arī Kristībā mēs mirstam grēkam. Tāpat kā Viņš ir caur Tēva godību uzmodināts no mirušajiem, tāpat arī mums ir dota jauna dzīve Viņā. Uzraksti šos divus pantus uz kartītes. Iegaumē tos. Atvēli sev laiku atbildes meklēšanai uz jautājumiem:

- Tu ienāc Dieva mūžīgajā derībā, tavi grēki ir piedoti, tev ir jauna dzīve, tu esi atbrīvots no grēka sekām. Kas līdz ar to ir mainījies? _____

- Tāpat kā Ābrahāms un Ismaēls, mēs paši neko nespējam darīt, lai nopelnītu Dieva svētību. Ko Dievs sniedz, sakot, ka Viņš ir mūsu Dievs un mēs esam Viņa ļaudis? Kādas ir tavas domas? _____

Kartītes aizmugurē, uz kuras ir teksts no Rm 6:3–4, uzraksti *Personīgai izmantošanai*. Studiju gaitā šie panti sniegs vēl kādas jaunas atklāsmes par to, ko nozīmē tas, ka tev tagad ir jauna dzīve, brīva no vainas un kauna, dzīve zem mūžības derības zīmes, ar grēku piedošanu.

LŪGŠANA

Dievs, Tava mīlestība, ko neesam pelnījuši, tiek izlieta pār mums visiem. Paldies par to. Es Tavu mīlestību saskatu katrā jaunā dienā, tuvos un mīļos cilvēkos, kas dzīvē ir ap mani. Paldies Tev par to. Stiprini manu ticību, lai es saprastu, ka ar Tavu žēlastību man pietiek gan šajā dzīvē, gan mūžībā.

3. NODARBĪBAS 3. DAĻA

Atskatīsimies uz iepriekš mācīto. Pirmajā un otrajā nodarbībā iepazīnāties ar dažādām vietām un cilvēkiem. Tabulas pirmajā kolonnā pa labi ierakstiet, kas ir minētais vārds – cilvēka vārds vai vietvārds, nākamajā kolonnā ierakstiet, ko jūs personīgi esi ieguvuši, mācoties par šo tematu. Ja nepieciešams, atveriet zem vārda minēto Bībeles tekstu, pārlasiet. Atcerieties, šis nav tests!

	Vieta/persona	Mācība
Hārāna (1Moz 12:4)		
Ābrams (1Moz 11:27)		
Sāraja (1Moz 12:5)		
Kaldiešu Ūra (1Moz 11:31)		
Kanaāns un kanaānieši (1Moz 10:6, 15–19)		
Lats (1Moz 12:5)		
Hāgare (1Moz 16:1)		
Ismaēls (1Moz 16:15)		
Ābrahāms un Sāra (1Moz 17:5, 15–16)		
Hebrona (1Moz 13:18)		

Mācība

Mēs daudz mācāmies, klausoties citu cilvēku dzīvesstāstos. Bieži, daloties savā pieredzē vai klausoties citos, iepazīstam cilvēkus, kuri kļūst mums par tuviem draugiem. 3. nodarbībā 1Moz 18–22 lasām vairākus stāstus par Ābrahāmu un viņa ģimeni. Lasot tos, mums rodas jautājumi.

1. Kādi ir notikumu konkrētie fakti? Piemēram, kas ir galvenie varoņi? Kur tas notika? Kā šis gadījums beidzās? (Fakti.)
2. Ko šis stāsts saka par Dievu? Ko saka par cilvēkiem? (Patiesības.)
3. Kādā veidā šis stāsts var ietekmēt manu dzīvi, ko tas grib man pavēstīt? (Pielietojums.)

Būtu noderīgi izlasīt arī pārējo tekstu, ne tikai minētos notikumus. Atceries, ka šīs mācības neietvers visus Bībeles stāstus, bet mēs apskatīsim tos, kas dos pamatu tālākajām mācībām. Piedzīvojums tikai sākas. Tālāk mācīsimies par trim ciemiņiem, kas kādu dienu ieradās pie Ābrahāma un Sāras. Šis notikums izmainīja viņu dzīvi uz visiem laikiem.

Uzdevums

Izlasi 1Mo 18:1–15.

Vingrinājums

Aplūkosim stāsta *faktus*.

- 1Moz 18:1 Kas parādījās Ābrahāmam? _____. Kur Ābrahāms atradās? _____. Ko viņš darīja? _____
_____. Kura dienas daļa šī bija?
_____.
- Kad Ābrahāms pacēla savas acis (2. pants), ko viņš savā priekšā ieraudzīja?

- Ko Ābrahāms darīja? _____

_____.

Jautājumi

Tālākie jautājumi.

- Kas bija šie vīri?
- Vai Ābrahāms viņus pazina?
- Vai Ābrahāms vienmēr tā sagaidīja viesus (2. pants)?
- Vai tā viņš darītu, ja kāds cits ierastos ciemos?
- (Tavs jautājums) _____

- _____

3. NODARBĪBAS 4. DAĻA

Uzdevuma turpinājums

Vēl vairāk *faktu*....

- 3. pants. Ko Ābrahāms saka? _____

- 4. pants. Ko viņš ciemiņiem piedāvā? _____

- 5. pants. Vēl vairāk viesmīlības _____

Novērojumi

- Austrumu zemēs tuksnešainā apvidū ceļiniekiem, kuri dodas pāri visai zemei no vienas kopienas uz otru, tiek izrādīta viesmīlība. Kādu attieksmi pret viesiem parāda Ābrahāms? _____

- Ābrahāms pazemojās viesu priekšā. Viņš vispirms vēlējās apmierināt ciemiņu fiziskās vajadzības, piedāvāja ūdeni, lai tie varētu nomazgāt kājas. Bez šaubām, ciemiņi bija noguruši un pēc garā ceļa putekļiem klāti. Un tālāk Ābrahāms piedāvāja atspirdzinājumus.

Uzdevuma turpinājums

Vēl vairāk *faktu*...

- Ko Ābrahāms tālāk dara?
- Ko viņš liek Sārai darīt? _____

- Ābrahāms pats izrauga mīkstu teļu. Ko viņš liek darīt savam puisim? _____

○ Kas vēl mielastā tiek pasniegts? _____

○ Ābrahāms pasniedzis viesiem mielastu; ko viņš pats dara? _____

Ābrahāms ir gatavs viesiem pakalpot un vēlas pārliecināties, vai viņiem ir viss nepieciešamais. Viņš ir gatavs viņiem celt priekšā visu, ko tie vēlētos.

● Sākas saruna. 1Moz 18:9

○ Ko ciemiņi jautā? _____

○ Kāda ir Ābrahāma atbilde? _____

○ 10. pants. Kas Ābrahāmam tiek solīts? _____

○ Visus šos garos gadus Ābrahāms un Sāra bija gaidījuši uz solījuma piepildīšanos. Nu viņi vecuma dēļ vairs nespēja kļūt par vecākiem. Un tieši tagad, pēc tik ilga laika, Tas Kungs parādās viņiem un saka, ka Ābrahāmam nākamajā gadā ap šo laiku būs dēls.

○ Ko Sāra sarunas laikā dara? 10. pants _____

Nākamais pants vēlreiz atgādina, ka cerības uz dēla dzimšanu nav cilvēcīgi reālas.

1. Ābrahāms un Sāra bija _____

2. Sārai _____

○ Kāda bija Sāras reakcija uz Kunga solījumu? _____

- Ko viņa domāja par dzirdēto? "Kad esmu jau _____

_____."
- Un Kungs teica Ābrahāmam: "Kādēļ Sāra _____

_____."
- Sāra vairs necerēja uz apsolījuma piepildīšanos. Kāda ir Kunga atbilde uz viņas smiekliem? 14. pants. _____

_____.
- Tad seko apsolījuma atkārtojums: "Noteiktajā laikā _____

_____."
- Sāra izbijās un meloja, teikdama, ka nav smējusies: "Es _____
_____."
- Bet Kungs atgādināja par viņas atbildību par savu rīcību un teica: "Nē, _____
_____."

Dievs vēlreiz Sārai lika saprast, kas Viņš ir. Tikai Kungs spēja uz klausīt viņas sirds saucienu, un Viņš aicināja noticēt viņai un Ābrahāmam dotajam apsolījumam.

3. NODARBĪBAS 5. DAĻA

Ko esam iemācījušies par Dievu

Trešās nodarbības sākumā runājām, ka aplūkosim dažādus stāstus un centīsimies saprast, kāds tajos atklājas Dievs. Tātad jautājums: "Ko no šī stāsta par Ābrahāmu un viņa trim ciemiņiem mācāmies par Dievu?" Bībeles zinātnieki saka, ka šie trīs vīri bijuši Kungs, iemiesojies cilvēka veidolā, un divi eņģeļi. Kungs bija redzams, Viņš piedalījās maltītē, piedalījās sarunā ar Ābrahāmu un Sāru.

Ko šis stāsts saka par Kungu? Pieraksti, kādu tu Dievu caur šo stāstu saredzi.

Beidzot nāk pats Kungs, lai pateiktu Ābrahāmam un Sārai, ka viņiem būs dēls. Sāra nenotic un smejas. Tas taču nav iespējams. Kad Kungs saka, ka viņa smējusies, viņa nobīstas un noliedz savu smiešanos. Neskatoties uz šo liegšanos, neskatoties uz Ābrahāma un Sāras neticību, Dievs paliek uzticīgs savam solījumam un dara to, ko solījis.

Personīgais pielietojums

Pirms iesim tālāk, pārdomāsim, kā šis notikums var mums noderēt mūsu dzīvē, ko varam mācīties un kā varam iegūtās mācības pielietot. Vai varam darīt šo stāstu par kaut ko vairāk nekā vēsturisku notikumu?

- Redzam, ka Ābrahāms izrāda laipnību saviem viesiem. Vai esi kādreiz kādu prominentu cilvēku uzņēmis savā namā? Kādu sev ļoti nozīmīgu personu? Varbūt direktoru, instruktoru, mentoru, kādu, ko tu ļoti cieni? Varbūt tuvu draugu, kādu sen neredzētu paziņu? Viesmīlības parādīšana tev nozīmīgam cilvēkam ir viena lieta. Cita lieta parādīt viesmīlību svešiniekam. Uzraksti, kāda būtu tava attieksme?

- Izlasi Ebr 13:2 un pārdomā viesmīlību šī panta gaismā. Mēs tiekam iedrošināti uzņemt svešiniekus. Kas varētu būt šie svešinieki? _____

- Pārlasi vēlreiz stāstu par Ābrahāmu, tikai šoreiz vairāk uzmanību piegriez Dievam, Viņa uzticībai savam vārdam. Dievs mums atbild savā mīlestībā, – mīlestībā, ko neesam pelnījuši, atbild arī tad, kad neticībā smejamies un šaubāmies. Viņš pret mums, neraugoties uz mūsu ticības trūkumu, izturas mīloši un laipni. Vai tanī, ko mācījāmies par Dievu, ir kaut kas, kam tu nevari noticēt? Vai jūties vainīgs par savu neticību, par savu smiešanos? _____

LŪGŠANA

Kungs, es Tevi vēlos ieaicināt savā sirdī. Ābrahāms pazemīgi uzņēma savus viesus, aicināja viņus pie sevis, rādīja tiem savu mīlestību. Es zinu, ka Tu, Dievs, esi izrādījis man savu mīlestību, neraugoties uz maniem darbiem vai uz to, ko neesmu izdarījis, bet tikai tādēļ, ka mani mīli. Es tikai mācos Tevi iepazīt un lūdzu, dod man ticību uzticēties Tev, noticēt, ka Tu esi tas, par ko Tu sevi dēvē. Un ļauj man saprast, ka nekas Tev nav par grūtu.

4. NODARBĪBAS 1. DAĻA

Ievads

Nākamajā Rakstu vietā 1Moz 18 lasām, kas notiek tālāk. Ābrahāma ciemiņi jau atvadās un iet projām. Šajā stāstā ir gan labas, gan sliktas vēstis. Vispirms labās ziņas. Kungs paziņo Ābrahāmam un Sārai, ka ap šo laiku nākamajā gadā viņiem būs piedzimis dēls. Priecājieties! Tad, pirms sākās sliktās vēstis, notiek Ābrahāma saruna ar Kungu. Tanī atklājās viņu attiecību tuvība. Pavērojiet to!

Vēlreiz atcerieties, ka šajās studijās mums ir:

- a) jāsameklē fakti;
- b) jāiepazīst patiesības par Dievu un cilvēkiem;
- c) jāparedz, kā iegūtās zināšanas mēs varam izmantot praktiski, tā sasaistot vēsturiskos notikumus ar mūsu ikdienas dzīvi.

Uzdevums

Izlasi 1Moz 18:16–33!

Mācība

Izbaudījuši Ābrahāma viesmīlību, ciemiņi paziņoja viņam un Sārai labās vēstis par apsolītā pēcnācēja dzimšanu. Nu jau bija zināms apsolījuma piepildīšanās aptuvenais laiks un varēja sākt gaidīt. Vai tu vari iedomāties Sāru sagatavojam bērnistabu, gatavojam drēbītes, apmeklējot bērnu veikalu, pērkot mazajam gultiņu, varbūt šujot autiņus? Tā varbūt ir pārmērīga fantazēšana, bet tā palīdz iejusties stāsta situācijā. Nākamajos mēnešos nevarētu būt daudz kas svarīgāks par gatavošanos šim svarīgajam notikumam.

Vīri gatavojās ceļam. Ābrahāms atnesto vēsti bija dzirdējis, ciemiņiem bija jāiet tālāk. Viņiem bija vēl kas darāms. 16. pantā teikts: "Un tie vīri devās tālāk no turienes un lūkojās uz _____." Lai atrastu minētās apdzīvotās vietas un izprastu attālumus starp tām, sameklēsim kartes. Atveriet tās vai nu savā Bībelē, vai Bībeles atlantā un atrodiēt Nāves jūru. Uz rietumiem no tās ieraudzīsi Hebronu (1Moz 13:18). Šajā vietā dzīvoja Ābrahāms, kad pie viņa ieradās minētie trīs viesi. 16. pantā teikts, ka vīri lūkojās uz Sodomas pusi. Precīza Sodomas atrašanās vieta nav zināma, bet zinātnieki domā, ka tā atradās uz dienvidaustrumiem, kalnainē pie Nāves jūras, aiz līča.

Tālākie panti saka, ka Ābrahāms ciemiņus pavadīja ceļā. Vēlreiz pamanām viesmīlības parādīšanu.

Vingrinājumi

17. pantā Kungs dalās savās domās. Uzklāsim, ko viņš vēlas pateikt:

● "Vai man _____
_____."

● 18. pants. Ābrahāms taču _____
_____ un _____ tautu, un _____
tiks _____ zemes tautas.

● 19. pants. Par viņu es _____

_____ ko viņam solījis.

● 20. pantā Kungs runā ar Ābrahāmu par Sodomu un Gomoru. Ko Viņš saka? ____

4. NODARBĪBAS 2. DAĻA

Jautājumi

1. Pamani un raksturo atšķirību starp to, ko Kungs saka par Ābrahāmu (1Moz 18:18–19) un par situāciju Sodomā un Gomorā (20. un 21. pants)? _____

2. Dievs izraudzīja Ābrahāmu, svētīja viņu un izvēlējās caur viņu piepildīt savus taisnīgos nodomus. Viņš deva Ābrahāmam zemi, pēcnācējus, kā arī bagātību. Pāri visam ar Ābrahāmu tika slēgta derība, un Dievs solīja būt viņa Dievs un viņa pēcnācēju Dievs (1Moz 17:7). 1Moz 18:17 Dievs sev uzdod kādu jautājumu. Kāda ir atbilde (1Moz 18:18–19)? _____

3. Ja tu būtu Ābrahāms, ko tev nozīmētu šāda atbilde? _____

Vingrinājuma turpinājums

Divi vīri turpina ceļu uz Sodomu.

- 22. pants. Ko šis pants saka par Ābrahāmu? "Ābrahāms _____"

- 23.–25. pants parāda Ābrahāma drosmi, kādu viņš izrādīja, runājot ar Kungu. Vispirms viņš uzdod trīs jautājumus:
 1. _____
 2. _____
 3. _____

Ābrahāms zināja, ka Kungs ir taisnīgs un "visas zemes Soģis" (25. pants). Viņš apliecina Dieva taisnīgumu, sacīdams:

- "Lai tas ir tālu no Tevis _____
_____ Lai tas ir tālu no Tevis!"
- "Vai visas zemes Soģis _____?!"

Jautājums

- Kādēļ Ābrahāms bija tik noraizējies par Sodomu? Pārlasi 1Moz 13:10 – 13.

Vingrinājuma turpinājums

- 1Moz 18:26 Dievs, taisnais Soģis, atbild Ābrahāmam. Ko Viņš saka?

- 27. pantā Ābrahāms, izbijies par Sodomas samaitātību, tomēr mīloši rūpējas par savu brāļadēlu Latu. Pavēro Ābrahāma pazemību Kunga priekšā, kad viņš saka: "Es esmu ņēmies runāt ar Kungu, _____

- Ko viņš 28. pantā lūdz?

1. _____

2. _____

Un Dievs atbild: " _____, ja atradīšu _____!"

- 29. pants. Saruna turpinās, un Kungs apsola neiznīcināt Sodomu, ja tur atradīsies _____ taisnie.

- 30. pants. Vīrs, kurš pazemīgi uzskata sevi par pīšļiem un pelniem, uzdrošinās lūgt Kungu vēlreiz, sakot, " _____

_____ varbūt tur atrodas _____?"

- 31. pants. Ābrahāms jautā: "Varbūt tur atrodas _____?"

- 32. pants. Ābrahāms uzdrīkstas lūgt vēl vienu reizi: "Varbūt tur atrodas _____

_____. Un Kungs apsola " _____!"

- 33. pants. Saruna ir beigusies. Kungs aiziet prom, un Ābrahāms atgriežas savā vietā.

4. NODARBĪBAS 3. DAĻA

Ko mēs mācāmies par Sievu

Tikko esam beiguši aplūkot faktus Ābrahāma sarunā ar Dievu par Sodomas izpostīšanu. Nu uzdosim sev jautājumu: "Ko no šī stāsta esam mācījušies par Dievu?" Ābrahāms mums saka, kas ir Dievs. Pārlasi 1Moz 18:25. Viņš uzrunā Dievu par Soģi un zina, ka Viņš rīkosies pēc taisnības. Dievs ir patiess un taisnīgs. Viņš ir tas, kas pasludina cilvēkus par taisniem vai vainīgiem. Tikai Viņš ir tas, kas to drīkst darīt. Visi esam grēkojuši, un visiem mums trūkst dievišķās godības (Rm 3:24).

Ābrahāms atzīst, ka Dievs ir taisnais tiesnesis un vienīgais, kurš drīkst gan sodīt cilvēci par tās pārkāpumiem, gan apžēlot – būt žēlsirdīgs (žēlsirdība – Dievs nedod to, kas nopelnīts) un izrādīt žēlastību (žēlastība – Dievs dod to, kas nav pelnīts). Arī Ābrahāms atzīst Dieva taisnīgumu un tic, ka vienīgi Dievs var rīkoties taisnīgi, jo taisnība un tiesa ir daļa no Viņa. Viņa "DNS". Viņš nevar noliegt pats sevi.

Pārdomām

Atsauc atmiņā gadījumu, kas gandrīz vai sagrāva tavas attiecības ar kādu cilvēku, kurš tevi bija nodevis, cēlis tev neslavu, vai kādā citā veidā tevi ievainojis.

Pēc taisnības tev būtu tiesības izbeigt šīs attiecības un varbūt pat iespēja iesūdzēt tiesā šo personu. Bet, iespējams, kāda trešā puse kā vainīgās puses pārstāvis nāktu un iestātos par šo personu. Šī trešā persona teiktu, ka tev ir visas tiesības pārraut attiecības ar vainīgo un tiesāties ar to, bet viņš lūgtu, lai tu to nedari, lūgtu tevi piedot šai personai, nevis pastāvēt uz taisnīgumu.

Mēs zinām, ka taisnīgums ir nepieciešams ja, piemēram, ir pārkāpts likums. Bet arī mēs dažreiz kaut ko sabojājam, sagraujam. Mēs postām attiecības, neuzticamies... Varbūt esam piedzīvojuši, ka reizēm, neraugoties uz mūsu nepareizo rīcību, draugs, dzīvesbiedrs vai kolēģis atbild mums ar mīlestību. Mēs esam rīkojušies egoistiski un esam pelnījuši taisnīgu sodu, neesam pelnījuši mums dāvāto mīlestību un piedošanu.

Padomā par attiecībām savā ģimenē, atceries, vai arī tu, kad bijis iespējams atbildēt kādam ar dusmām, tomēr esi rīkojies ar mīlestību un piedodot.

Kas bija iesaistītās personas? _____

Kā tu rīkojies, kā viņi? _____

Tev bija visas tiesības uz taisnību, bet tu izvēlējies piedot. Kā gadījums beidzās?

LŪGŠANA

Kungs, pateicos, ka Tu esi taisnīgs Dievs. Tu pārvaldi pasauli ar taisnību. Es atceros, ka tā pasludina mani par vainīgu, bet Tu esi rīkojies žēlsirdīgi, dāvājot man žēlastību un piedošanu. Paldies Tev par piedošanu, par to, ka ļauj arī man sniegt tālāk to citiem ar mīlestību.

4. NODARBĪBAS 4. DAĻA

Pielietojuma jautājums

Šajā stāstā Ābrahāmam bija īpaša loma, kad viņš iestājās, aizlūdza par Sodomas ļaudīm un īpaši par savu brāļadēlu Latu. Ābrahāms bija par starpnieku, aizlūdzot par citiem.

- **DEFINĪCIJA. Aizlūgšana (starpniecība)** – nākšana Dieva priekšā, lūdzot par citiem, aizlūdzot par to vajadzībām. 1Tim 2:1 mēs tiekam iedrošināti kļūt par aizlūdzējiem, kuri nāk Dieva priekšā ar citu cilvēku vajadzībām.

Šis stāsts arī mūs iedrošina kļūt par cilvēkiem, kuri aizlūdz Dievu par citiem. Par draugiem, kuri ir slimi, par tiem, kuriem klājas grūti, par tiem, kas zaudējuši darbu, par vecākiem, kuriem problēmas ar bērniem... Tie ir tikai piemēri, kādos gadījumos mēs varam būt tie, kas Dieva priekšā pienes citu bēdas un raizes.

- Par kuriem cilvēkiem savā dzīvē es aizlūdzu? _____

- Kādas ir problēmas, par ko jāaizlūdz? _____

- Ko es vēlos Dievam lūgt par šīm problēmām? _____

Ejot dziļāk

Rm 8:26–27 lasot, varam priecāties, uzzinot, ka Dieva Gars mūs aizstāv un par mums iestājas. Viņš zina mūsu raizes un zina arī, kāda ir Dieva griba priekš mums. Kā mūsu aizstāvis Viņš lūdz par mums pat tad, kad mēs nezinām, ko lūgt. Savā piezīmju grāmatiņā ieraksti, ko domā par mierinājumu, ko saprati, izlasot, ka Dievs uzklausa lūgšanas un ka Viņa Gars iestājas par mums.

legaumēšanai

Sadalīsim šos pantus atsevišķās frāzēs. Ko saka 26. pants?

- Vai Dieva Gars mums palīdz tad, kad esam stipri? Kas rakstīts? _____

- Vai mēs vienmēr zinām, ko lūgt? _____

- Ja nezinām, ko Dieva Gars dara mūsu labā? _____

- (27. pants.) Mums nekad nav jābaidās, jo Dieva Gars iestājas par mums.

Personīgais pielietojums

- Padomā, vai esi kādreiz izmisis, zaudējis cerības, kad liekas, situācija ir neatrisināma? _____

- Kā tu jūties, uzzinot, ka Dieva Gars zina daudz vairāk par tevi nekā tu pats?

- Vai kaut kas ir mainījies, kad saprati, ka Dieva Gars iestājas par tevi? Kā šī izpratne maina tavu attieksmi attiecībās ar problemātiskiem cilvēkiem, kā palīdz smagos gadījumos un grūtos dzīves posmos? _____

- Kādā veidā tu vari sagatavoties nākamajam smagajam savas dzīves posmam, kurš nešaubīgi reiz – agrāk vai vēlāk – pienāks? _____

4. NODARBĪBAS 5. DAĻA

Mācība

Nākt Dieva priekšā ar aizlūgumiem par citiem cilvēkiem – tā ir privilēģija. Ābrahāms drosmīgi iestājās par citiem. Viņš atzina, ka pats nav nekas vairāk par pīšļiem un pelniem, bet tomēr turpināja aizlūgt par citu cilvēku apžēlošanu. Lai gan Sodomas un Gomoras grēks bija tik smags, ka Dievs bija nodomājis šīs pilsētas izpostīt, tomēr Ābrahāms ticēja, ka viņa lūgšana aizsniegsies līdz Dieva sirdij, un Dievs mainīs savu plānu. Viņam bija tuvas attiecības ar Dievu, ar Soģi, kurš arī viņu varēja iznīcināt, bet kurš uzklaustīja Ābrahāma saucienu pēc citu apžēlošanas.

LŪGŠANA

Dieva priekšā Ābrahāms nāca gan droši, gan pazemīgi. Arī mēs tāpat pazemīgi nesīsim savas lūgšanas Viņam, savos vārdos ieliekot slavu un pateicību, lūgumus un savas rūpes:

Kādā situācijā un par kuru personu tu vari būt aizlūdzējs?

Šodien, Kungs, es domāju par _____

Es lūdzu _____

5. NODARBĪBAS 1. DAĻA

Ievads

1Moz 19 ir samērā diskutabla nodaļa. Gadās, ka ļaudis to izmanto par pamatu strīdiem, bet atcerēsimies, ka šo studiju mērķis nav vis strīdēties par vienu vai otru viedokli, bet gan iegūt zināšanas par to, kas rakstīts Bībelē, saprotot, ka tas, kas ir rakstīts, ir Dieva vārds.

Uzdevums

Izlasi 1Moz 19:1–29.

Vingrinājums

1. Mozus grāmatas 18. nodaļas beigās lasām, ka pēc sarunas Kungs aizgāja un arī Ābrahāms atgriezās mājās. Lai gan nezinām, uz kurieni Kungs devās, no 19:1 zinām, ka divi eņģeļi ieradās Sodomā.

- 1. pants. Kura dienas daļa bija? _____
Ko viņi satika? _____
Kur Lats atradās? _____
- Kāda bija Lata reakcija, atnācējus ieraugot? _____

Pilsētu vārti bija parastā pilsētas vīru tikšanās vieta. 1Moz 18:1 redzam, ka arī Ābrahāms sēž pilsētas vārtos.

- 2. pants. Lata izrādītā viesmīlība bija līdzīga Ābrahāma izrādītajai viesmīlībai. Ko Lats piedāvāja vīriem? _____

Jautājumi

- Vai tu domā, ka Lats tos pazina? Vai viņš tiešām zināja, kas tie tādi ir? _____
- Nekavējoties viņš tos aicina uz savu namu. Vai tu domā, ka Lats izrādīja pārāk lielu centību, uzstājot, lai tie paliek pie viņa? _____

- Paturi prātā Ābrahāma sarunu ar Dievu iepriekšējā nodaļā. Vai Sodoma un Gomora būtu tādas pilsētas, kurās tu vēlētos, lai uzaug tavi bērni? (1Moz 18:20–22)? _____

Kaut kas tur tiešām nebija labi.

5. NODARBĪBAS 2. DAĻA

Vingrinājuma turpinājums

Abi vīri, atbildot uz Lata aicinājumu iegriezties viņa namā, atbildēja, ka labāk tomēr vēlas pārnakšņot pilsētas laukumā.

- 3. pants: kādēļ Latam tāda ideja nepatika? Ko viņš piedāvāja? Kādēļ viņš bija tik neatlaidīgs? _____
- Lats atkal izrāda savu viesmīlību. Ko viņš vīriem lika galdā? _____

Tekstā ir norāde, ka kaut kas notiek. Plāceņi, kas tika likti galdā, tiek cepti bez rauga. Neraudzētai mīklai nav nepieciešams laiks, lai tā uzrūgtu. Ir tāda sajūta, ka Lats skraida pa māju, steigā gatavodams maltīti. Salīdzini šo mielastu ar to, ko Ābrahāms sagatavoja saviem viesiem 1Moz 18:6 un turpmākajos pantos:

- Kas notika, pirms visi bija likušie gulēt? _____
- Ko sanākušie pilsētnieki vēlējās? _____
- Ko viņi gribēja ar Ābrahāma viesiem darīt? "Izved _____"

1Moz 13:13 lasījām, ka Sodomas vīri bija "ļaudi un ļoti grēkoja pret Kungu". 19. nodaļā mums tiek darīts zināms viņu lielais grēks un ļaunums.

Jautājumi

- Rodas sajūta, ka šo atnākušo vīru rīcība ir Sodomā akceptētās kultūras daļa. Un arī Gomoras pilsēta nebija citāda. Apraksti šo grēcīgo cilvēku stāvokli. Vai tas bija kas jauns? Vai arī tas bija dabisks, attiecīgai sociālajai kultūrai piederīgs?

- Ja tu būtu Lats, ko tu šādā brīdī darītu? Šie divi vīri ir tavi viesi. Viņi ir ienākuši tavā namā pavakariņot un pārnakšņot. Ārpusē, tu zini, atrodas pilsētnieki, kuri vēlās iegūt šos ciemiņus savam ļaunumam un samaitātībai. Ko tu atbildētu pilsētas vīriem?

Vingrinājums turpinās

Lats pats iziet ārā pie pilsētniekiem. 6. pants atklāj divas lietas, ko Lats dara un saka. Lata rīcība ļauj arī mums pašiem pārbaudīt savu rīcību.

- 1Moz 19:7. Vispirms Lats izgāja ārā un teica: "_____."
_____." Ko šāda rīcība tev izsaka? _____
Kā Lats uzrunā ļaudis? _____
- 8. pants. kāds ir Lata priekšlikums? _____

Jautājumi

- Lats pats bija izvēlējies dzīvot Sodomas un Gomoras zemē. Kad viņš un Ābrahāms sadalīja ganāmpulkus, Lats paņēma savu ģimeni, lopus un devās uz šo zemi, kas bija bagātīga un sazaļojusi – "uz zemi ar bagātīgām ganību vietām". No 7. un 8. pantā rakstītā saprotams, ka Lats bija labi pazīstams ar pilsētas ļaudīm, ja jau uzrunāja tos par saviem draugiem. Turpmāk nomanāms, ka viņš arī bija labi iepazinies ar ļauno dzīvesveidu, ja jau, runājot ar tiem, aiz sevis cieši aizvēra durvis. Pēc visa lasītā kādas ir tavas domas par Lata raksturu?

- Pēc kā tas izskatās, ka tēvs sola paša meitas šādiem vīriem un saka, ka viņi var ar tām "darīt, kā tiem tīk"? Tēvs, kurš rīkojas pareizi, aizsargā savas meitas. Lats cenšas savā mājā esošos ciemiņus pasargāt uz paša meitu rēķina. Vai tev par to un par Lata raksturu nav vēl kas pasakāms?

5. NODARBĪBAS 3. DAĻA

Uzdevuma turpinājums

Pie Lata mājas gaidošie pilsētnieki paliek agresīvi. Pievērsiet uzmanību viņu taktikai.

- 9. pants. "Taisies malā!" viņi saka. "Vai šis nav nācis, lai apmestos te _____?! Tagad šis te vēl _____?! Mēs _____ tev _____ nekā tiem!"
- 9. pants saka, ka viņi uzmācās Latam un "spiedās, lai uzlauztu durvis".
- Kāda taktika, minēta 9. pantā, tiek lietota? _____

Viņi pārmet Latam to, ka tas rīkojas kā to soģis un izliekas labāks par tiem. Pilsētas ļaudis bija uzņēmuši Latu un viņa ģimeni savā vidū, neraugoties uz to, ka viņš bija ārzemnieks. Tagad viņi redz, ka Lats nav pieņēmis viņu "kulturālo" vidi un neizved ārā savus viesus. No Lata teiktā redzams, ka, pēc viņa uzskatiem, tas, kā pilsētnieki rīkojas, ir slikti. Vai pilsētnieki Latu uzskata par divkosi, kas saka vienu un dara ko citu?

- 10. un 11. pants. Lata viesi uzņemas aizsardzību par viņa namu. Ko viņi dara?
 - Ievelk Latu _____
 - Aizdara _____
 - Tad vīrus, kas nama priekšā _____
- 12. pants. Ko viņi liek Latam darīt? _____
- Un 13. pants. Kādēļ viņi izpostīs pilsētu? _____
- 14. pants. Lats dodas pie saviem nākamajiem znotiem. Ko viņš tiem saka? _____
- Kāda ir to reakcija? _____
- 15. pants. Aust rīts, un eņģeļi steidzina Latu. Ko viņi liek Latam darīt? _____

- 16. pants. Lata reakcija? _____

- Ko dara eņģeļi, lai Lats un viņa ģimene sāktu rīkoties? _____

- Eņģeļi izved viņus laukā un atstāj ārpus pilsētas, tad dod norādījumus. Kādi ir šie norādījumi?
1) _____
2) _____
3) _____ un
4) _____

- 18.–22. pants. Kaut kāda iemesla dēļ Lats vēlas, lai eņģeļi atļautu viņiem glābties nelielajā Coaras pilsētā. Vai viņa vecums būtu pie vainas, ka viņš nevēlas kāpt kalnos, pirms nāk katastrofa? Ko eņģelis apsola? _____

- 23. pants. Rīts jau uzausis. Lats ir nokļuvis līdz Coarai. Sākas katastrofa. Kāda šādā brīdī būtu tava reakcija? _____

- 24. pants. Dieva tiesa un dusmība tiek izlieta pār Sodomas un Gomoras iedzīvotājiem. Kas sāk līt no debesīm? _____

Ievēro, ka te ir uzsvērts, ka Kungs bija tas, kas lika tam notikt.

- Tā bija pilnīga izpostīšana, kas nāca pār šīm pilsētām un visu ieleju. Kā un vai Dievs bija turējis Ābrahāmam (1Moz 18:32) doto solījumu? _____

- Tad seko 26. pants. Ko dara Lata sieva, un kas ar viņu notiek? Kādu pavēli 17. pantā bija devis eņģelis? _____

- 27. un 28. pantā atkal satiekam Ābrahāmu tajā pašā vietā, kur viņš jau bija stāvējis Kunga priekšā, aizlūgdams par Sodomas taisnajiem. Ko viņš redzēja, lūkojoties uz Sodomu un Gomoru? _____

- 29. pants. Šis pants īsumā sasummē to, kas noticis.

1. Dievs bija nopostījis _____
2. Dievs atcerējās _____
3. Dievs sūtīja _____

5. NODARBĪBAS 4. DAĻA

Ko mēs mācāmies par Dievu

16. pants beidzas ar nozīmīgiem vārdiem: "Jo Kungs _____". 19. pantā Lats pateicas par šo žēlsirdību. Vārdam "žēlsirdīgs" ir dziļāka nozīme. Kā atceries, žēlsirdība nozīmē nesaņemt to, kas pelnīts. Lats bija jau ieaudzis tajā kultūrvidē, zemē, kur bija apmeties, kur dzīvoja kopā ar savu ģimeni. Mēs jūtam, ka, lai gan viņš nebija šī cilvēku ļaunuma pārņemts, tomēr liekas, ka viņš nevēlējās saredzēt kopienas, kurā dzīvoja, seksuālo praksi. Viņš bija to akceptējis, lai gan ne savā, bet gan citu dzīvesveidā. Dievs ar savu žēlsirdību iejaucās, lai ar laiku Lats pavisam neiesaistītos un pilnībā nekļūtu par šāda dzīvesveida aizstāvi. Izlasiet arī Rm 1:32 un Rm 2:14.

Redzam, ka Dieva tiesa un sods nāk pār samaitātību un ļaunumu. Redzam arī Dieva žēlastību un nepelnīto mīlestību. Viņa žēlastība tiek izlieta pār tiem, kuri dzīvo mīlestības pilnās attiecībās ar Viņu. Žēlastība tiek izlieta pat pār tiem, kas aizklīduši tālu prom no attiecībām ar Dievu. Dievs atceras savus solījumus. Mēs redzam Viņa žēlsirdību, kad Viņš glābj cilvēci no pelnītās nāves un dāvā pestīšanu.

Pielietojuma jautājums

- Dievs ir žēlsirdīgs. Kādā veidā tu esi piedzīvojis Dieva žēlsirdību?

- Dievs bieži caur citiem mums dāvā savu žēlsirdību. Kāda ir tava pieredze? Vai atminies gadījumu, kad tev bijusi iespēja izrādīt Dieva žēlsirdību kādam, nedodot tam to, ko viņš varēja būt pelnījis, bet dāvāt viņam to, ko viņš nav pelnījis. _____

- Ko tu šādā brīdī domāji, un kā juties? _____

5. NODARBĪBA 5. DAĻA

Ejot dziļāk

1Moz 19:30–38 lasāms nobeigums stāstam par Latu un abām viņa meitām. Lata dzīvē šis nav no patīkamākajiem notikumiem. Piedzirdot tēvu, abas viņa meitas paliek no viņa stāvoklī, un viņu pēcnācēji kļūst par moābiešu un amoniešu tēviem. Šīs divas ciltis kļuva liktenīgas Dieva tautai viņu ceļā uz Apsolīto zemi.

Vēl vienu Bībeles tekstu, kas arī runā par 1Moz 19 pieminēto ļaunumu, atrodam Rm 1:18–2:16. Tas nepavisam nav pozitīvs un izklaidējošs teksts, bet ir brīdinošs. Tas runā gan par Ābrahāma un Lata laika cilvēkiem, gan par apustuļa Pāvila laikā – pirmajā gadsimtā – dzīvojošiem ļaudīm, gan arī par mūsu gadsimta cilvēkiem. Abi fragmenti – gan stāsts par Sodomu un Gomoru no 1Moz 19, gan lasījums no Rm 1. un 2. nodaļas – īpaši skar seksuālos grēkus. Vēstules romiešiem teksts ir pat plašāks, tajā pieminēti visi grēku veidi. Vai vari pamanīt shēmu, kā cikliski viss attīstās, iesākot no tolerances un vienaldzības pret grēku līdz tā pieņemšanai un beidzot līdz pat grēka atbalstīšanai it visās jomās?

Ar saviem vārdiem, izmantojot 1Moz 19 un Rm 1. un 2. nodaļu, savā piezīmju grāmatiņā ieraksti, kā tu saskati Dieva tiesu un žēlsirdību darbojamies Bībeles laikos un mūsdienās. Vai tici, ka Bībele ir Dieva patiesības vārds arī tev?

LŪGŠANA

Kungs Dievs, Tu izrādīji savu žēlsirdību, izglābjot Latu un viņa ģimeni no katastrofas, kas nāca pār Sodomu un Gomoru. Dažkārt es svārstos starp grēka pievilcību un Tavu neatlaidīgo mīlestību, kuru Tu man izrādi, lai mani glābtu. Tu tomēr ņem mani aiz rokas un aizved no tā, kas var mani iznīcināt. Paldies Tev par Tavu žēlsirdību. Paldies Tev par Tavu patiesības vārdu. Paldies par privilēģiju, ko esi man devis, ka es varu lūgt par tiem, kas vēl Tevi nepazīst. Esi žēlīgs viņiem un palīdzi. Īpaši aizlūdzu par

6. NODARBĪBAS 1. DAĻA

Ievads

Tagad atgriezīsimies pie stāsta par Ābrahāmu un Sāru. Kungs bija solījis viņiem pēcnācējus, to, ka Sāra ieņems bērnu un viņiem pēc gada būs dēls. Stāsta kopsavilkums atrodams 1Moz 21. nodaļā. Šajā nodarbības daļā pievērsīsimies 1Moz 21:1–7 un 1Moz 22:1–19. Izlasi šīs Rakstu vietas. Lasot uzdod jautājumus, piemēram, kas ir galvenie varoņi? Ko viņi dara? Jautājumu uzdošana atdzīvina stāstu.

Mācība

1Moz 21:1. Mēs kopīgi ar Ābrahāmu un Sāru jau ilgu laiku esam gaidījuši uz apsolīto. Kungs ir žēlīgs un beidzot piepilda Sārai doto solījumu.

- 2. pants. Ko tieši Dievs darīja? _____

- 3. pants. Kā Ābrahāms nosauca savu dēlu? _____
- Ābrahāms pildīja Dieva pavēli, kas tika dota visiem, kas atradās derībā, kuru Dievs slēdza ar Ābrahāmu. Kāda bija šī pavēle? 1Moz 17:12. _____

Ābrahāma nama vīrieši nevarēja izvēlēties tikt apgraizīti vai ne, tā bija pavēle. Arī Īzaks, kad bija astoņas dienas vecs, tika apgraizīts (4. pants).

- Ikviens, lasot šo stāstu, pārlicinās, ka Ābrahāms bija vecs vīrs. Un ka, no cilvēciskās perspektīvas raugoties, apsolījums nevarēja tikt piepildīts. 1Moz 21:5 sacīts, ka Ābrahāms bija 100 gadus vecs, kad piedzima Īzaks. Sārai tad bija 90 gadi.
- Personvārds Īzaks tulkojumā nozīmē "viņš smiesies". Ja atceries, lasot par Ābrahāmu un Sāru, vairākās rakstu vietās bija runa par smiešanos.
- 1Moz 17:17. Kurš smējās? _____ Ko viņš sacīja?

○ 1Moz 18:12. Kurš tagad smējās? _____ Ko viņa sacīja?

○ 1Moz 21:6. Kurš smējās? _____ Ko viņa teica?

● Interesanti būtu aplūkot divas lietas.

1. Smieklī bija dažādi. 1. Mozus grāmatas 17. un 18. nodaļā smieklus izsauca neticība un bezcerība. 1. Mozus grāmatas 21. nodaļā smieklos nešaubīgi var sadzirdēt līksmību un pateicību, kā arī atvieglojumu, ka ilgi gaidītais apsolījums beidzot piepildījies.

2. Kāds iemesls izsauca neticības smieklus, un kas izsauca līksmos atvieglojuma smieklus par apsolījuma piepildīšanos? Sākotnēji Ābrahāms un Sāra lūkojās tika uz sevi. Viņu laiks jau likās pagājis. Ķermeņi veci un nespēcīgi. Bet, kad tie priekā smējās, tie lūkojās uz Kungu, uz to, ko Viņš ir darījis, par spīti bezcerīgajai situācijai. Atminies, kas rakstīts 1Moz 18:14. _____

Personīgais pielietojums

Cilvēka prātam ir tendence vispirms lūkoties uz sevi un izvērtēt savas personīgās iespējas un potenciālu. Mēs cenšamies paši saviem spēkiem kaut ko paveikt un aizmirstam lūkoties uz Dieva piedāvāto palīdzību un vadību, līdz saprotam, ka saviem spēkiem cenšamies paveikt neiespējamo. Dažkārt mums palīdzība nāk arī caur citiem ļaudīm.

● Vai kādreiz esi iekļuvis tādā situācijā, kad tas, kas bija jāpaveic, šķita neiespējams? Kad tas bija pāri par taviem spēkiem? Vai tu situāciju izvērtēji no savas perspektīvas? Kāda bija tava atbilde uz izaicinājumu? Vai tu smējies? Vai sacīji sev: "Kāpēc es? Ko tu, es taču to nevaru izdarīt!" Kad situāciju izvērtējam no sava skatpunkta, mēs tā bieži domājam. Bet tomēr gadās, ka citi tevī saredz potenciālu, kuru tu pats neesi pamanījis. Uzraksti, vai tev ir bijis jāveic kaut kas, kam neesi ticējis, ka tas izdosies, bet neticībā smējies, bet beigās, kad neticamais izdevies, tavi smieklī pārvērtušies pateicības, uzvaras smieklos.

6. NODARBĪBAS 2. DAĻA

Mācība

1. Mozus grāmatas 22. nodaļā atrodams viens no Bībeles dramatiskākajiem stāstiem. Šis notikums pat izklausās neticams. Kādēļ gan Dievs tā rīkojas? Kādēļ šādā veidā vajadzēja pārbaudīt Ābrahāmu? Vai tad ilgā gaidīšana uz apsoliņuma piepildīšanos jau nebija pietiekami daudz? Ja Tu, Dievs, mīli savus radījumus, kādēļ tad tos tādā veidā pārbaudi? Ielūkosimies stāstā! Pārlasi vēlreiz 1Moz 22:1–19.

Vingrinājums

Pagāja laiks, un Dievs izlēma pārbaudīt Ābrahāmu. 1Moz 22:2 izlasi, ko Dievs lika Ābrahāmam darīt. _____

- Nebija nekādu šaubu, ko Dievs bija domājis, sacīdams: "Ņem savu dēlu, savu vienīgo, kuru tu mīli, Īzaku."
- Viņiem bija jāiet uz Morija zemi. Morijas kalns ir kalns, uz kura tika uzcelta Jeruzaleme, un jau vēlāk tika uzbūvēts Sālamana templis (2L 3:1). Morijas kalns vēlāk tika saukts par Ciānas kalnu.
- Tas, ka Ābrahāms vēlējās pienest Dievam dedzināmo upuri, nebija nekas neparasts. Agrāk cilvēki bieži pienesā savas zemes dieviem uguns upurus. Tika uzskatīts, ka dievi upurus pieprasa un ka ar upuriem var pagodināt dievus. Neparastāk bija tas, ka Ābrahāma Dievs prasīja cilvēka upuri. Atceries, ka Ādamu un Ievu par viņu nepaklausību Dievs nenogalināja. Arī Kains netika iznīcināts, lai gan bija nogalinājis savu brāli. Noa, Ābrahāms, Hāgare un Sāra arī netika tādā veidā sodīti par saviem grēkiem. Ābrahāmam Dievs bija sacījis, ka viņš kļūs par tautu tēvu. Tas pats Dievs bija slēdzis derību ar Ābrahāmu, solījis būt par viņa Dievu un ņemt Ābrahāmu un viņa pēcnācējus par saviem ļaudīm. Kādēļ gan, pēc tavām domām, Ābrahāmam bija jāupurē savs dēls Īzaks – savs apsoliņtais dēls?

- 3. pants. Vai vari iedomāties, kas gan Ābrahāmam bija jāpacieš? Rīta agrumā viņš apsegloja ēzeli, sacirta malku un kopā ar Īzaku un diviem kalpiem devās ceļā. Kā viņš atvadījās no Sāras? Vai viņš Sārai sacīja, ko Kungs bija pavēlējis? Vai viņa zināja, ka, iespējams, nekad vairs savu dēlu neredzēs? Mēs daudzas lietas nezinām, vienīgi varam tās iztēloties. Kā tu to visu iedomājies?

- 4. pants. Ceļā pagāja trīs dienas, un Ābrahāms zināja, ka drīz pienāks laiks upurēt Īzaku. Un 5. pantā viņi atstāj kalpus, paskaidrojot, ka kāps augstāk kalnā pielūgt Dievu un pēc tam atgriezīsies. Ābrahāms savas dzīves laikā bija cēlis daudzus altārus. Noteikti nezinām, bet varam pieņemt, ka arī Īzakam tā nebija sveša lieta un ka arī viņš bija piedalījies dzīvnieku upurēšanā.
- 6. pants. Ābrahāms uzkrauj zēnam upurmalku, pats ņem uguni (iespējams, kvēlojošas ogles) un nazi. Ceļā uz upurēšanas vietu sākas saruna. Īzaks ātri vien pamana, ka kaut kā pietrūkst. Viņiem bija malka, uguns, bet nebija dedzināmam upurim nepieciešamā jēra.

IEGAUMĒŠANAI

Vārdus, kurus Ābrahāms sacīja dēlam, ieraksti savā kartītē, savā sirdī un prātā. Izraksti šos 1Moz 22:8 vārdus: "Dievs pats _____."

Uz kartītes, uz kuras uzrakstīji šo pantu, vēl pieraksti savas domas un lūgšanu, kas Tev nāk prātā. Tad iemācies šī panta vārdus un nekad tos neaizmirsti.

6. NODARBĪBAS 3. DAĻA

Vingrinājuma turpinājums

- Divi kalpi tika atstāti kalna pakājē. Tēva un dēla sarunu viņi nedzirdēja, tikai noskatījās, kā tie kopīgi aiziet.
 - 1Moz 22:9–10 uzzinām daudz faktu. Ko Ābrahāms darīja?
 - Uzcēla _____
 - Sakārtoja _____
 - Sasēja _____
 - Nolika _____
 - Izstiepa _____
 - Ņēma _____
 - Rodas jautājumi attiecībā uz Īzaku. Ko viņš darīja, kad saprata, ka viņš pats ir izraudzīts par upuri? Vai no šī notikuma viņš uzzināja vairāk par savu tēvu un ticību, kāda viņa tēvam bija uz Dievu? _____

 - Vai tēvam varēja būt vēl kas smagāks? Tieši upurēšanas brīdī iejaucās Dievs.
 - 11. pants iesākās ar vārdu "un". Dieva eņģelis sauc uz Ābrahāmu no debesīm. Ko viņš saka Ābrahāmam 12. pantā? Kādēļ gan šādam pārbaudījumam bija jānotiek? _____

 - Dievs, Ābrahāms un Īzaks zināja. Ābrahāms bijās Dievu.
- **DEFINĪCIJA.** Bīties nav tas pats, kas baidīties. Tas drīzāk nozīmē mīlestības pilnu godbijību, respektu, cieņu. Ābrahāma bijība pret Dievu bija pat lielāka nekā mīlestība uz dēlu.

Ejot dziļāk

Izlasi 12. pantu, tad atver paralēlo vietu no 1Moz 22:2, kur Dievs liek Ābrahāmam upurēt savu vienīgo dēlu. Un pēc tam izlasi Jņ 3:16. Pēdējo pantu uzraksti.

Kas šajā Rakstu vietā ir tēvs? _____ Un kurš ir vienīgais dēls? _____ No minētās Rakstu vietas saprotam, ka 1. Mozus grāmatas 22. nodaļas stāsts ir priekšvēstījums tam notikumam, kas risinās daudzus gadus vēlāk, bet tāpat Morijas – Ciānas kalnā –, tad, kad Dievs savā lielajā mīlestībā uz mums dod savu vienpiedzimušo Dēlu Jēzu kā pilnīgo upuri par visiem mūsu grēkiem un arī par visas pasaules grēkiem.

Dievs ļāva, lai Viņa Dēls tiktu upurēts par grēkiem. Šis upuris bija visas cilvēces dēļ, lai tā varētu tikt izglābta no mūžīgās nāves. Dzīvnieku upuris vairs nederēja, bija nepieciešams kas cits. Tikai Dieva bezgrēcīgā Dēla upuris bija derīgs. Un, pateicoties tam, pateicoties Jēzus izlietajām asinīm, visi cilvēces grēki var tikt piedoti. Visiem cilvēkiem ir iespējams lūgt grēku piedošanu Jēzus upura dēļ.

Ir vēl kāda Rakstu vieta. Papildus Jņ 3:16 izlasi 1Jņ 4:9. Šeit var redzēt, kā kopā sasaistās Vecā un Jaunā Derība. Ko no šīm Rakstu vietām jaunu esi uzzinājis par Dieva izraudzīto upuri pasaules grēku piedošanai? _____

Iegaumēšanai

1Moz 22:12, iesākot ar vārdiem "Jo tagad es zinu...", un Jņ 3:16, kā arī 1Jņ 4:9 arī ir Rakstu vietas, ko būtu labi iegaumēt. Uzraksti šos pantus uz kartītēm, ieliec to savā Dieva vārdu kartotēkā. Aplūko arī tiem blakus esošās Rakstu vietas. Īpašu uzmanību pievērs Jaunās Derības Rakstu vietām. Tās tev dos dziļāku izpratni un ieskatu Bībeles studijās. Izbaudi šo Bībelē atrodamo dārgumu – dārgā Dieva vārda meklēšanu. Un neaizmirsti dalīties šajos dārgumos ar citiem.

6. NODARBĪBAS 4. DAĻA

Vingrinājums turpinās

- Tēva un dēla emocijas bija ļoti spēcīgas. Dēlam, ko viņš gatavojās upurēt, bija aiztaupīta nāve. 1Moz 22:13 lasi, kā asinis tika izlietas Īzaka asiņu vietā. Kas tika upurēts? _____ Un vēlreiz mums tiek atgādināts, ka izlietās asinis ir Dievam derīgs upuris.
- Ābrahāms šo vietu nosauca Jehova-Jira, kas nozīmē "Kungs _____." Šeit un, kā jau to aplūkojām, Jņ 3:16 mēs redzam, ka Dievs ir izraudzījis savu Dēlu kā Pestītāju.
- 1Moz 22:15–18 izklausās ļoti pazīstami. Uzraksti saviem vārdiem, ko Dievs saka Ābrahāmam: _____

- Nobeidzot šo stāstu, 19. pantā mums tiek stāstīts, ka Ābrahāms un Īzaks dzīvoja _____

Ko mēs mācamies par Dievu

1Moz 21:1 vēlreiz atgādina mums par lielo Dieva mīlestību uz cilvēkiem.

1Moz 21:1: "Un tas Kungs _____"

Šī nodarbība mums Dievu rāda kā žēlastības Dievu.

Dievs izlej savu žēlastību pār mums. Mēs neviens to neesam pelnījuši, mūsos nav nekā vērtīga, tikai Viņa dotā žēlastība. Viņš ir žēlastības Dievs, un Viņš tur solījumus. Dievs glābj mūs no mūsu grēcīgā stāvokļa, dāvājot mums savu vienpiedzimušo Dēlu. Dievs ir žēlīgs un gādā arī par mūsu ķermeņa un dvēseles vajadzībām.

Personīgais pielietojums

Jo vairāk mācāmies par Dievu, jo vairāk saprotam, cik gan maz spējam paveikt paši. Pavērosim Ābrahāmu un padomāsim, ko no viņa varam mācīties. Saņemot Dieva žēlastību, viņa atbilde uz to bija – pielūgšana. Viņš pielūdza Dievu un kopīgi ar Īzaku upurēja jēru. Kas varētu būt mūsu upuris, kāda varētu būt mūsu pielūgšana? Ps 51:19 rakstīts, kādus upurus Dievs pieņem. Izraksti šo pantu: "Upuris _____

Tu nenicināsi." Kāds ir šis upuris? Tev jāpienes Dievam satriekts gars, satriekta, salauzta sirds, atzišanās grēkos, sava vaina un kauns. Atvēli sev laiku un runā ar Dievu. Savā piezīmju blociņā godīgi un atklāti to uzraksti.

Dievu iepriecina mūsu vārdi un pateicība. Izlasi Ps 51:17: "Lai mana mute slavē Tevi." Kā mēs varam slavēt Dievu? Ko nozīmē slavēšana? Ja vēlamies to darīt, ko lai Dievam sakām? Mēs slavējam Viņu ar saviem pateicības vārdiem. Varam pateikties Dievam par to, kāds Viņš ir. Pāršķirsti nodarbības un atrodi, ko esam mācījušies iepriekš par Dievu. Pateicies Viņam par to, ko Viņš ir darījis. Par to, ka Viņš par tevi gādā. Mēs novērtējam pateicības vārdus, ko saņemam par kaut ko labu, ko esam darījuši vai sacījuši. Mēs esam pateicīgi, ja cilvēki mūsos – mūsu personībā vai raksturā – saskata ko labu. Nežēlo Dievam savus pateicības un slavas vārdus!

LŪGŠANA

Ir laiks, kad vari pienest savu pateicības un slavas upuri:

6. NODARBĪBAS 5. DAĻA

Drīz beigsim nodarbību par Ābrahāmu. 1Moz 23 mums tiek sacīts, ka Sāra nodzīvoja 127 gadus un Hebronā nomira. Šī pati nodaļa arī stāsta, kā Ābrahāms ieguva zemi Sāras kapavietai. Bet tagad atšķir 1. Mozus grāmatas 25. nodaļu.

Uzdevums

Izlasi 1Moz 25:7–12.

Vingrinājums

- 7. pants. Cik ilgi Ābrahāms nodzīvoja? _____
- Ko 8. pants saka par Ābrahāmu, kad viņš nomira? _____

- 9. pants. Kas viņu apglabāja? _____

Tas bija tas pats lauks, par ko 1. Mozus grāmatas 23. nodaļā rakstīts, ka viņš to iegādājās no Hēta dēliem.

- Kas vēl šajā kapa vietā bija apglabāts? _____

- Dievs svētīja Īzaku pēc viņa tēva nāves. Kur Īzaks dzīvoja? _____

Piezīme. Nākamā nodarbības daļa dos tev iespēju praktizēties ar atsauču lietošanu. Ja tavā Bībelē atsauču nav, izmanto vingrinājumā dotās atsauces.

Atver 1Moz 16:7–14. Īzaks, Ābrahāma dēls, izvēlējās dzīvesvietu pie Beēr-Lahaj-Roī. Kāda bija Hāgares, Ismaēla mātes, pieredze šai vietā, kad viņa bēga no Sāras? Par to mēs mācījamies 1. nodarbības 2. daļā.

Jautājums pārdomām

Par nāvi mēs pārāk bieži nedomājam, īpaši tad, kad esam jauni. Bet varbūt šis ir piemērots laiks padomāt, ka visi pamazām novecojam. Arī mēs, tāpat kā Ābrahāms un Sāra, reiz kļūsim veci un nomirsim.

- Vai esi kādreiz domājis, kur vēlies tikt apglabāts?
- Kam tu vēlētos tikt apglabāts blakus?
- Kas būs tavš mantinieks?
- Ko vēlies, lai par tevi saka tie, kas dzīvos ilgāk?
- Ko vēlies atstāt saviem bērniem un tālākiem pēcnācējiem?

LŪGŠANA

Kungs Dievs, Tu svētīji Ābrahāmu un Sāru ar ilgu dzīvi. Tu esi uzticams un turēji tiem dotos solījumus, dāvāji tiem zemi un dēlu. Lai gan viņiem piedzima tikai viens dēls – Īzaks, Tu darīji viņus par tēvu un māti daudzām tautām. Tu biji viņiem uzticīgs, un Tu tāpat esi uzticīgs man. Paldies par Tavu lielo mīlestību, kuru esi izlējis pār mani un maniem mīļajiem. Bet es zinu, reiz arī mana dzīve beigsies, tādēļ es lūdzu

Mācība

Iepriekšējā grāmatā "Dieva plāns – mūsu izvēle" mēs iepazīnāmies ar Ābelu un Nou. Aplūkojām arī atsauci uz Ebr 11 – ticības nodaļu. Noslēdzot mūsu nodarbības par Ābrahāmu, vēlreiz atgriezīsimies pie Vēstules ebrejiem. Šai nodaļā atrodam veselas četras atsauces, kas norāda uz Ābrahāmu. Visas tās sākas ar vārdu "ticībā". Izlasi Ebr 11:8–19 un ar marķieri iekrāso tekstu, kas runā par Ābrahāmu. Tad, kad esi mācījies par Ābrahāmu un Sāru 1Moz 12–25, arī Vēstules ebrejiem 11. nodaļas teksts tev ir saprotams.

VINGRINĀJUMS

- Ebr 11:8 arī atrodamas trīs atsauces. Izlasot pantu, tu viegli vari pateikt, par kādu notikumu runā atsauču teksts.
 - Šis stāsts ir par _____
 - Uzraksti atsauces _____
 - Kurā nodaļā 1. Mozus grāmatā stāstīts, kā Ābrahāms tika aicināts doties ceļā un aicinājumam paklausīja, lai gan pats nezināja, uz kuriem būs jāiet.
1. Mozus _____

Piezīme. Ja tavā Bībelē atsauces nav, izmanto šīs – 1Moz 12:1–4 un 1Moz 12:7.

- Ebr 11:9 mums stāsta, ka "ticībā" viņš mita Apsolītajā zemē. Viņš šajā zemē dzīvoja kā svešinieks, kā nomads – teltīs.
 - Vai pie šī panta ir kāda atsauce? _____
 - Uzraksti šīs atsauces. 1. Mozus _____ un _____

Piezīme. Ja tavā Bībelē atsauču nav, izmanto šīs – 1Moz 12:8 un 1Moz 18:1, 9.

- Ebr 11:11 jau ir vairākas atsauces.
 - Par kuru notikumu runā pants? _____
 - Uzraksti dotās atsauces _____
 - Dievs piepilda savu solījumu Ābrahāmam. Kurā 1. Mozus grāmatas nodaļā tas aprakstīts? 1. Mozus _____

Piezīme. Ja Bībelē nav atsauču, atver 1Moz 21:2.

- Ebr 11:12
Atsauces pie šī panta _____
Kurā nodaļā sacīts, ka Dievs atjaunoja ar Ābrahāmu slēgto derību? 1. Mozus _____
Kāds ir šīs derības apsoliņums? _____

Piezīme. Ja nav atsauču, izmanto 1Moz 22:17.

- Ebr 11:17–19 ir minēts vēl kāds mums zināms stāsts.

○ Par ko ir šis stāsts? _____

○ Kāda ir šī stāsta "adrese" – atsauce? _____

○ Kurā 1. Mozus grāmatas nodaļā atrodams notikums, kur Dievs pārbauda Ābrahāmu un kur Ābrahāms paklausa un dodas upurēt.

1. Mozus _____

Piezīme. Ja tavā Bībelē atsauču nav, atver 1Moz 22:1–10.

Vairākas 1. Mozus grāmatas nodaļas stāsta par Ābrahāmu. Vairāki Vēstules ebrejiem 11. nodaļas panti atgādina mums šos notikumus un iedrošina mūs rīkoties ticībā. Notikumi Ābrahāma dzīvē atklāj mums Dieva žēlastību, Viņa beznosacījuma mīlestību uz tiem, kas dzīvo sadraudzībā ar Viņu. Lasītais par Ābrahāmu arī parāda mums, ka Dievs ir taisns Dievs. Viņš rīkojas žēlsirdīgi pret tiem, kas Viņam tic. Lai gan Dieva taisnīgums pieprasa, lai grēks tiktu sodīts, tomēr Viņš uzklausā Svētā Gara iestāšanos par mums. Dieva solījums būt par mūsu Dievu patiesi ir liela svētība.

ATSKATS

Šis uzdevums domāts, lai nostiprinātu tavas zināšanas Vecajā Derībā par cilvēkiem – Ābrahāmu un Sāru – un lai parādītu tavu pieaugšanu mācītajā. Atvēlēsim laiku atskatam uz padarīto.

1. Lasījām atsevišķos notikumus un atzīmējam tajos saskatāmos faktus. Kurus notikumus apskatījām no 3. līdz 6. nodarbībai?

- a) 3. nodarbībā –
- b) 4. nodarbībā –
- c) 5. nodarbībā –
- d) 6. nodarbībā –

2. Mācījāmies par Dievu un cilvēkiem. Kādas patiesības apguvām par Dievu?

- a) 3. nodarbībā –
- b) 4. nodarbībā –
- c) 5. nodarbībā –
- d) 6. nodarbībā –

3. Domājam, kā izprast lasīto un kā pielietot seno notikumu mācību savā dzīvē. Kādu personīgu pielietojumu sameklējām katrā nodarbībā?

- a) 3. nodarbībā –
- b) 4. nodarbībā –
- c) 5. nodarbībā –
- d) 6. nodarbībā –

- Beidzot izlasījām Vēstules ebrejiem 11. nodaļu. Šajā nodaļā pieminēti vairāki Ābrahāma dzīves notikumi. Mācījāties, kā, lietojot atsauces, iespējams ātri sameklēt attiecīgo stāstu Vecajā Derībā. Tāpat mācījāties, kā ar Vecajā Derībā dotajām atsaucēm ātri atrast Rakstu vietas Jaunajā Derībā. Ja vēlies vairāk apgūt Vēstuli ebrejiem un kādu no tajā minētajiem notikumiem pārlasīt, bet nezini, kur to meklēt, atsauces var būt ļoti noderīgas.

MĀCĪBU MATERIĀLA "DIEVA APSOLĪJUMS – MŪSU SVĒTĪBA" NOBEIGUMĀ

Tu jau esi daudz apguvis un jau vieglāk vari ceļot pa Bībeli. Tu esi daudz mācījies. Tu tagad labāk orientējies Bībelē. Esi iemācījies saklausīt, ko Dieva Vārds tev saka.

LŪGŠANA

Kungs, pateicos par Tavu vārdu, kurš man stāsta par ticības vīru Ābrahāmu. Lai gan viņš pilnībā nepiedzīvoja Tava apsoliņuma piepildīšanos, Tu ļāvi viņam ar ticības acīm skatīties nākotnē. Viņš redzēja apsoliņo. Dod man tādu ticību un cerību, lai saredzētu Tavu žēlsirdību un žēlastību pret mani, to, ka mana cerība ir Jēzus. Dāvā man ticības acis, lai es zinātu, ka man pieder mūžīgās dzīvības apsoliņums kopā ar Tevi debesu valstībā.
